

I

(*Zakonodavni akti*)

UREDDBE

UREDDBA (EU) 2015/2365 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 25. studenoga 2015.

**o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni
Uredbe (EU) br. 648/2012**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽³⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽⁴⁾,

budući da:

- (1) Svjetska finansijska kriza koja je izbila 2007.–2008. godine otkrila je prekomjerne špekulativne aktivnosti, važne regulatorne manjkavosti, neučinkovit nadzor, netransparentna tržišta i previše složene proizvode u finansijskom sustavu. Unija je donijela niz mjera kako bi bankarski sustav učinila čvršćim i stabilnijim, uključujući strože kapitalne zahtjeve, pravila o poboljšanom upravljanju i nadzoru te mehanizme sanacije, te kako bi se osiguralo da finansijski sustav ispunjava svoju ulogu u usmjeravanju kapitala na financiranje realnoga gospodarstva. U tom je kontekstu također odlučujući napredak postignut u uspostavi bankovne unije. Međutim, kriza je također naglasila potrebu za poboljšanjem transparentnosti i praćenja ne samo u tradicionalnom bankarskom sektoru, već i u područjima kreditnog posredovanja sličnom kreditnom posredovanju banaka poznatom kao „bankarstvo u sjeni”, čiji je razmjer zabrinjavajući s obzirom na to da se već procjenjuje na blizu polovine reguliranog bankarskog sustava. Svi nedostaci u vezi s tim aktivnostima, koje su slične aktivnostima koje provode kreditne institucije, mogu utjecati na ostatak finansijskog sektora.

⁽¹⁾ SL C 336, 26.9.2014., str. 5.

⁽²⁾ SL C 451, 16.12.2014., str. 59.

⁽³⁾ SL C 271, 19.8.2014., str. 87.

⁽⁴⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 29. listopada 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 16. studenoga 2015.

- (2) U kontekstu rada na ograničavanju bankarstva u sjeni, Odbor za finansijsku stabilnost (FSB) i Europski odbor za sistemske rizike (ESRB), osnovani Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, utvrdili su rizike koje nose transakcije financiranja vrijednosnih papira. Transakcijama financiranja vrijednosnih papira omogućuje se stvaranje finansijske poluge, procikličnosti i međusobne povezanosti na finansijskim tržištima. Osobito je nedostatak transparentnosti pri uporabi transakcija financiranja vrijednosnih papira sprečavao regulatorna i nadzorna tijela kao i ulagatelje da ispravno procijene i nadziru predmetne rizike slične bankovnima te razinu međusobne povezanosti u finansijskom sustavu u razdoblju prije i tijekom finansijske krize. U tom kontekstu FSB je 29. kolovoza 2013. donio okvir politika pod nazivom „Jačanje nadzora i uređenja bankarstva u sjeni“ („okvir politika FSB-a“) za rješavanje rizikâ bankarstva u sjeni pri pozajmljivanju vrijednosnih papira i repo poslovima, a koji su u rujnu 2013. prihvatali čelnici skupine G20.
- (3) FSB je 14. listopada 2014. objavio regulatorni okvir za korektivne faktore za transakcije financiranja vrijednosnih papira koje se ne poravnavaaju posredstvom središnje druge ugovorne strane. U nedostatku poravnjanja takve su operacije vrlo rizične ako nisu ispravno kolaterizirane. Dok bi povećanje transparentnosti u odnosu na ponovnu uporabu imovine klijenata bio prvi korak prema olakšavanju sposobnosti drugih ugovornih strana da analiziraju i sprečavaju rizike, FSB do 2016. treba dovršiti rad na skupu preporuka o korektivnim faktorima za transakcije financiranja vrijednosnih papira koje se ne poravnavaaju posredstvom središnje druge ugovorne strane s ciljem sprečavanja prekomjerne uporabe finansijske poluge i ublažavanja rizika koncentracije i rizika neispunjavanja obveza.
- (4) Komisija je 19. ožujka 2012. objavila Zelenu knjigu o bankarstvu u sjeni. Na temelju primljenih opsežnih povratnih informacija i uzimajući u obzir međunarodna kretanja, Komisija je 4. rujna 2013. izdala Komunikaciju Vijeću i Europskom parlamentu pod nazivom „Usporedni bankarski sustav - Rješavanje novih izvora rizika u finansijskom sektoru“. U Komunikaciji se naglašava da složenost i netransparentnost transakcija financiranja vrijednosnih papira otežavaju utvrđivanje drugih ugovornih strana i praćenje koncentracije rizika te ujedno dovode do stvaranja prekomernog učinka finansijske poluge u finansijskom sustavu.
- (5) Stručna skupina na visokoj razini kojom je predsjedao Erkki Liikanen donijela je u listopadu 2012. izvješće o strukturnoj reformi bankarskog sektora Unije. Između ostalog razmatrala je međudjelovanje tradicionalnog bankarskog sustava i bankarskog sustava u sjeni. U izvješću su prepoznati rizici koje nose aktivnosti bankarstva u sjeni, kao što su snažan učinak finansijske poluge i procikličnost, te se pozvalo na smanjenje međusobne povezanosti banaka i bankarskog sustava u sjeni koja je bila izvor širenja zaraze u bankarskoj krizi cijelog sustava. Uz to, u izvješću su predložene odredene strukturne mјere za rješavanje preostalih slabosti u bankarskom sektoru Unije.
- (6) Strukturne reforme bankarskog sustava Unije razrađuju se u prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o strukturnim mјerama kojima se poboljšava otpornost kreditnih institucija EU-a. Međutim, uvođenje strukturnih mјera bankama moglo bi dovesti do prebacivanja određenih aktivnosti u manje regulirana područja kao što je sektor bankarstva u sjeni. Taj prijedlog trebalo bi stoga poprati obvezujućim zahtjevima za transparentnošću izvješćivanjem u pogledu transakcija financiranja vrijednosnih papira utvrđenima u ovoj Uredbi. Stoga pravila o transparentnosti utvrđena u ovoj Uredbi nadopunjuju taj prijedlog.
- (7) Ovom Uredbom odgovara se na potrebu za povećanjem transparentnosti tržišta financiranja vrijednosnih papira, a time i finansijskog sustava. Kako bi se osigurali jednakvi uvjeti tržišnog natjecanja i međunarodna konvergencija, ova Uredba slijedi okvir politika FSB-a. Njime se stvara okvir Unije na temelju kojeg se o pojedinostima transakcija financiranja vrijednosnih papira može učinkovito izvješćivati trgovinske repozitorije, a informacije o transakcijama financiranja vrijednosnih papira i ugovorima o razmjeni ukupnog prinosa objavljuju se ulagateljima u subjekte za zajednička ulaganja. Definicija transakcija financiranja vrijednosnih papira u ovoj Uredbi ne uključuje ugovore o izvedenicama kako su definirani u Uredbi (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾. Međutim, ta definicija uključuje transakcije koje se obično nazivaju ugovorima o zamjeni likvidnosti i ugovorima o zamjeni kolateralala, a koje nisu obuhvaćene definicijom ugovora o izvedenicama iz Uredbe (EU) br. 648/2012. Potreba za međunarodnom konvergencijom pojačana je vjerojatnošću da bi se, nakon strukturne reforme bankarskog sektora Unije, aktivnosti koje trenutačno obavljaju tradicionalne banke mogle preseliti u sektor bankarstva u sjeni te bi ih obavljali finansijski i nefinansijski subjekti. Stoga bi za regulatorna i nadzorna tijela moglo doći do dodatnog smanjenja transparentnosti u pogledu tih aktivnosti što bi ih sprečavalo da dobiju odgovarajući pregled rizika povezanih s transakcijama financiranja vrijednosnih papira. Time bi se samo pogorsale već čvrste veze između reguliranog sektora i sektora bankarstva u sjeni na određenim tržištima.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru finansijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

- (8) Razvoj tržišnih praksi i tehnološki razvoj omogućuju sudionicima na tržištu da upotrebljavaju transakcije koje nisu transakcije financiranja vrijednosnih papira kao izvorom financiranja, za upravljanje likvidnošću i kolateralom, kao strategiju povećanja prinosa, kako bi se pokrile kratke prodaje ili za arbitražu poreza na dividendu. Takve transakcije moguće bi imati istovrijedan gospodarski učinak i nositi slične rizike kao i transakcije financiranja vrijednosnih papira, uključujući procikličnost nastalu fluktuacijom vrijednosti imovine i volatilnošću, promjenu dospijeća ili likvidnosti nastalu financiranjem dugotrajne ili nelikvidne imovine kratkotrajnom ili likvidnom imovinom; i širenje finansijske zaraze zbog međusobne povezanosti lanaca transakcija koje uključuju ponovnu uporabu kolateralna.
- (9) Kako bi odgovorile na pitanja iznesena u okviru politika FSB-a i kretanja predviđena nakon strukturne reforme bankarskog sektora Unije, države članice moguće bi donijeti različite nacionalne mјere koje bi moguće biti prepreka za nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta i štetne za sudionike na tržištu i finansijsku stabilnost. Osim toga, nedostatak usklađenih pravila o transparentnosti otežava nacionalnim tijelima usporedbu podataka iz različitih država članica na mikro razini, a time i razumijevanje stvarnih rizika koje pojedini sudionici na tržištu predstavljaju za sustav. Stoga je potrebno spriječiti nastajanje takvih poremećaja i prepreka u Uniji. Slijedom toga, odgovarajuća pravna osnova za ovu Uredbu je članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako se tumači u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda Europske unije.
- (10) Stoga bi se novim pravilima o transparentnosti trebalo predvidjeti izvješćivanje o pojedinostima u vezi s transakcijama financiranja vrijednosnih papira koje su sklopili svi sudionici na tržištu, neovisno o tome jesu li finansijski ili nefinansijski subjekti, uključujući sastav kolateralata, može li se kolateral ponovno upotrebljavati ili je već ponovno upotrijebljen, zamjenu kolateralata na kraju dana te primijenjene korektivne faktore. S ciljem smanjenja dodatnih operativnih troškova za sudionike na tržištu na najmanju moguću mjeru, nova pravila i norme trebali bi se zasnivati na postojećim infrastrukturnama, operativnim postupcima i obrascima koji su uvedeni u pogledu izvješćivanja trgovinskih repozitorija o ugovorima o izvedenicama. U tom bi kontekstu europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) („ESMA“) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (¹) trebalo, u mjeri u kojoj je to izvedivo i relevantno, svesti preklapanja na najmanju moguću mjeru i izbjegavati nedosljednosti između tehničkih standarda donesenih na temelju ove Uredbe i onih koji su doneseni na temelju članka 9. Uredbe (EU) br. 648/2012. Pravni okvir utvrđen ovom Uredbom u najvećoj bi mogućoj mjeri trebao biti jednak onome iz Uredbe (EU) br. 648/2012 u pogledu izvješćivanja trgovinskih repozitorija registriranih u tu svrhu o ugovorima o izvedenicama. Time bi se trgovinskim repozitorijima koji su registrirani ili priznati u skladu s tom Uredbom ujedno omogućilo ispunjavanje funkcije repozitorija dodijeljene ovom Uredbom ako ispunjavaju određene dodatne kriterije, pod uvjetom da se dovrši pojednostavljeni postupak registracije.
- (11) Radi osiguranja dosljednosti i učinkovitosti ovlasti ESMA-e za izricanje sankcija, sudionici na tržištu obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe trebali bi, upućivanjem na Uredbu (EU) br. 648/2012, podlijegati odredbama o ovlastima ESMA-e utvrđenima u toj Uredbi kako su određene, u pogledu postupovnih pravila, delegiranim aktima donesenima na temelju članka 64. stavka 7. te Uredbe.
- (12) Transakcije s članovima Europskog sustava središnjih banaka (ESSB) trebalo bi izuzeti od obveze izvješćivanja trgovinskih repozitorija o transakcijama financiranja vrijednosnih papira. Međutim, kako bi se osiguralo da regulatorna i nadzorna tijela dobiju odgovarajući pregled rizika povezanih s transakcijama financiranja vrijednosnih papira koje su sklopili subjekti koje ona reguliraju ili nadziru, mjerodavna tijela i članovi ESSB-a trebali bi blisko surađivati. Takođe bi se suradnjom regulatornim i nadzornim tijelima moglo obavljati njihovih zadaća i mandata. Takođe bi se trebala biti povjerljiva i uvjetovana opravdanim zahtjevom mjerodavnih nadležnih tijela te bi se trebala upotrebljavati samo kako bi navedenim tijelima moguća ispunjavanje njihovih odgovornosti, pritom uzimajući u obzir načela i zahtjeve neovisnosti središnjih banaka i obavljanje njihovih dužnosti monetarnih vlasti, uključujući izvođenje operacija monetarne politike, valutne politike i politike finansijske stabilnosti koje su članovi ESSB-a pravno ovlašteni provoditi. Članovi ESSB-a trebali bi moći odbiti pružiti informacije ako transakcije sklapaju u okviru obavljanja dužnosti monetarnih vlasti. Oni bi trebali obavijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev o svakom takvom odbijanju zajedno s obrazloženjem.
- (13) Informacije o rizicima prisutnima na tržištima financiranja vrijednosnih papira trebale bi se čuvati na središnjem mjestu te bi im jednostavno i izravno trebali moći pristupiti, među ostalim, ESMA, europsko nadzorno tijelo

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

(Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) („EBA”) osnovano Uredbom (EU) 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) („EIOPA”) osnovano Uredbom (EU) 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾, mjerodavna nadležna tijela, ESRB i mjerodavne središnje banke ESSB-a, uključujući Europsku središnju banku (ESB) pri provođenju zadaća u okviru jedinstvenog nadzornog mehanizma iz Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013⁽³⁾, za potrebe utvrđivanja i praćenja rizika za finansijsku stabilnost koje nose aktivnosti bankarstva u sjeni reguliranih i nereguliranih subjekata. Prilikom izrade regulatornih tehničkih standarda predviđenih ovom Uredbom ili predlaganja njihovog revidiranja ESMA bi trebala razmotriti tehničke standarde donesene na temelju članka 81. Uredbe (EU) br. 648/2012 kojima se reguliraju trgovinski repozitoriji za ugovore o izvedenicama te razvoj tih tehničkih standarda u budućnosti. ESMA bi se također trebala usmjeriti na to da osigura mjerodavnim nadležnim tijelima, ESRB-u i mjerodavnim središnjim bankama ESSB-a, uključujući ESB, izravan i neposredan pristup informacijama koje su im potrebne za obavljanje njihovih dužnosti, uključujući za određivanje i provođenje monetarne politike te obavljanje aktivnosti nadzora infrastruktura finansijskog tržišta. Kako bi to osigurala, ESMA bi u nacrtima regulatornih tehničkih standarda trebala utvrditi uvjete za pristup takvim informacijama.

- (14) Potrebno je uvesti odredbe o razmjeni informacija među nadležnim tijelima i osnažiti njihove dužnosti međusobne pomoći i suradnje. S obzirom na rastuću prekograničnu aktivnost, nadležna bi tijela trebala međusobno razmjenjivati informacije relevantne za obavljanje svojih zadaća kako bi se osigurala učinkovita provedba ove Uredbe, među ostalim i u situacijama kada kršenja ili sumnja na kršenja mogu biti važna za tijela u dvije ili više država članica. Prilikom razmjene informacija potrebno je strogo čuvati profesionalne tajne kako bi se osigurao nesmetan prijenos tih informacija i zaštita pojedinačnih prava. Ne dovodeći u pitanje nacionalno kazneno ili porezno pravo, nadležna tijela, ESMA, druga tijela te fizičke ili pravne osobe osim nadležnih tijela, koji primaju povjerljive informacije trebali bi se tim informacijama koristiti samo u obavljanju svojih dužnosti i pri izvršavanju svojih funkcija. Međutim, time se ne sprečava izvršavanje funkcija, u skladu s nacionalnim pravom, nacionalnih tijela odgovornih za prevenciju, istražne radnje ili ispravljanje nepravilnosti.
- (15) Transakcije financiranja vrijednosnih papira u velikoj mjeri upotrebljavaju upravitelji subjekata za zajednička ulaganja za učinkovito upravljanje portfeljem. Takva uporaba može imati značajan utjecaj na uspješnost tih subjekata za zajednička ulaganja. Transakcije financiranja vrijednosnih papira mogu se upotrebljavati za ostvarivanje ciljeva ulaganja ili za povećanje prinosa. Upravitelji također upotrebljavaju ugovore o razmjeni ukupnog prinosa čiji je učinak istovrijedan transakcijama financiranja vrijednosnih papira. Transakcije financiranja vrijednosnih papira i ugovore o razmjeni ukupnog prinosa u velikoj mjeri upotrebljavaju upravitelji subjekata za zajednička ulaganja kako bi postigli izloženost određenim strategijama ili povećali njihove prinose. Uporaba transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovora o razmjeni ukupnog prinosa mogla bi povećati opći profil rizičnosti subjekta za zajednička ulaganja, a informacije o njihovoj uporabi ne objavljaju se ulagateljima na odgovarajući način. Bitno je osigurati da ulagatelji u takve subjekte za zajednička ulaganja mogu donositi informirane odluke i procijeniti ukupni profil rizičnosti i uspješnosti subjekata za zajednička ulaganja. Pri procjeni transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa subjekt za zajednička ulaganja trebao bi, pored njezinog pravnog oblika, razmotriti i sadržaj transakcije.
- (16) Ulaganja na osnovi nepotpunih ili netočnih informacija u vezi sa strategijom ulaganja subjekta za zajednička ulaganja mogu ulagatelju prouzročiti značajne gubitke. Stoga je bitno da subjekti za zajednička ulaganja objave sve relevantne detaljne informacije povezane s njihovim upotrebljavanjem transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovora o razmjeni ukupnog prinosa. Osim toga, potpuna transparentnost osobito je važna u području subjekata za zajednička ulaganja s obzirom na to da sva imovina koja podliježe transakcijama financiranja vrijednosnih papira i ugovorima o razmjeni ukupnog prinosa nije u vlasništvu upraviteljâ subjekata za zajednička ulaganja, već njihovih ulagatelja. Stoga je objava svih podataka u pogledu transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa ključno sredstvo za zaštitu od mogućih sukoba interesa.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

- (17) Nova pravila o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa usko su povezana s direktivama 2009/65/EZ⁽¹⁾ i 2011/61/EU⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća jer te direktive čine pravni okvir kojim se uređuje osnivanje subjekata za zajednička ulaganja, upravljanje njima i trgovanje njihovima udjelima.
- (18) Subjekti za zajednička ulaganja mogu poslovati kao subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papiere (UCITS) kojima upravljaju društva za upravljanje UCITS-ima ili UCITS-i osnovani kao društva za investicije s odobrenjem za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ ili kao alternativni investicijski fondovi (AIF-ovi) kojima upravljaju upravitelji alternativnih investicijskih fondova (UAIF-ovi) s odobrenjem za rad ili registrirani u skladu s Direktivom 2011/61/EU. Novim pravilima o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa koje uvodi ova Uredba dopunjaju se odredbe tih direktiva te bi se ona trebala primjenjivati uz odredbe tih direktiva.
- (19) Kako bi se omogućilo da ulagatelji postanu svjesni rizika povezanih s uporabom transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa, upravitelji subjekata za zajednička ulaganja trebali bi u periodična izvješća uključiti detaljne informacije o svakoj primjeni tih tehnika. Postojeća periodična izvješća koja moraju sastavljati društva za upravljanje UCITS-ima ili UCITS-i osnovani kao društva za investicije i UAIF-ovi trebala bi se dopuniti dodatnim informacijama o uporabi transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa. ESMA bi pri dodatnom određivanju sadržaja tih periodičnih izvješća u obzir trebala uzeti administrativno opterećenje i pojedinosti različitih vrsta transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa.
- (20) Politika ulaganja subjekta za zajednička ulaganja koja se odnosi na transakcije financiranja vrijednosnih papira i ugovore o razmjeni ukupnog prinosa trebala bi se jasno objaviti u predugovornim dokumentima kao što su prospekt kod UCITS-a i predugovorna objava podataka ulagateljima kod AIF-ova. Time bi se trebalo osigurati da ulagatelji razumiju i procijene prisutne rizike prije nego što odluče ulagati u određeni UCITS ili AIF.
- (21) Ponovnom uporabom kolateralna osigurava se likvidnost i omogućuje drugim ugovornim stranama smanjenje troškova financiranja. Međutim, njome se mogu stvoriti složeni lanci kolateralna između tradicionalnog bankarstva i bankarstva u sjeni koji izazivaju rizik za finansijsku stabilnost. Nedostatak transparentnosti o tome u kojoj se mjeri finansijski instrumenti dani kao kolateral ponovno upotrebljavaju i pripadajući rizici u slučaju stečaja mogu narušiti povjerenje u druge ugovorne strane i povećati rizik za finansijsku stabilnost.
- (22) Kako bi se povećala transparentnost u vezi s ponovnom uporabom, trebali bi se uvesti minimalni zahtjevi za informacijama. Ponovna uporaba trebala bi se provoditi samo ako je druga ugovorna strana koja daje kolateral izričito informirana i suglasna. Stoga bi se ostvarivanje prava na ponovnu uporabu trebalo odraziti na računu vrijednosnih papira druge ugovorne strane koja daje kolateral, osim ako se na taj račun primjenjuje pravo treće zemlje kojim se na drugi odgovarajući način omogućuje odražavanje ponovne uporabe.
- (23) Iako je područje primjene pravila u vezi s ponovnom uporabom u ovoj Uredbi šire od područja primjene Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾, ovom Uredbom ne mijenja se područje primjene te direktive, nego bi se trebalo shvaćati kao dodatak toj direktivi. Uvjeti pod kojima druge ugovorne strane imaju pravo na ponovnu uporabu i ostvarivanje tog prava ni na koji način ne bi trebali umanjiti zaštitu koja se pruža ugovoru o finansijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva na temelju Direktive 2002/47/EZ. U tom kontekstu, svako kršenje zahtjeva za transparentnošću u vezi s ponovnom uporabom ne bi trebalo utjecati na nacionalno pravo u vezi s valjanošću ili učinkom transakcije.
- (24) Ovom Uredbom utvrđuju se stroga pravila o informiranju za druge ugovorne strane o ponovnoj uporabi kojima se ne bi smjela dovoditi u pitanje primjena sektorskih pravila prilagođenih određenim dionicima, strukturama i situacijama. Stoga bi se pravila o ponovnoj uporabi predviđena ovom Uredbom trebala primjenjivati, na primjer, na subjekte za zajednička ulaganja i depozitorije ili klijente investicijskih društava samo ako nema strožih pravila o ponovnoj uporabi predviđenih pravnim okvirom za subjekte za zajednička ulaganja ili za zaštitu imovine klijenata koja čine *lex specialis* i imaju prednost pred pravilima sadržanima u ovoj Uredbi. Osobito, ovom Uredbom ne bi se smjelo dovoditi u pitanje ni jedno pravilo u okviru prava Unije ili nacionalnog prava kojim se ograničava mogućnost drugih ugovornih strana da ponovno upotrijebi finansijske instrumente koje su druge ugovorne strane ili osobe koje nisu druge ugovorne strane dale kao kolateral. Kako bi se drugim ugovornim stranama dalo dovoljno vremena da prilagode svoje neizvršene ugovore o kolateralu, uključujući okvirne sporazume, te kako bi se osiguralo da su novi ugovori o kolateralu u skladu s ovom Uredbom, primjena zahtjeva ponovne uporabe trebala bi se odgoditi za šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklajivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papiere (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

⁽²⁾ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktive 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o finansijskom kolateralu (SL L 168, 27.6.2002., str. 43.).

- (25) Radi promicanja međunarodne terminološke dosljednosti uporaba termina „ponovna uporaba“ u ovoj Uredbi u skladu je s okvirom politika FSB-a. Međutim, zbog toga ne bi trebalo doći do nedosljednosti s pravnom stečevinom Unije, a posebno ne bi trebalo dovoditi u pitanje značenje termina „ponovno korištenje“ koji je upotrijebljen u direktivama 2009/65/EZ i 2011/61/EU.
- (26) Kako bi se osiguralo da druge ugovorne strane poštaju obveze koje proizlaze iz ove Uredbe i da se prema njima slično postupa u cijeloj Uniji, države članice trebale bi osigurati da su nadležna tijela ovlaštena izvršiti administrativne sankcije i druge administrativne mjeru koje su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Stoga bi se administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama utvrđenima ovom Uredbom trebali zadovoljiti određeni temeljni zahtjevi koji se odnose na adresate, kriterije koji se trebaju uzeti u obzir kada se primjenjuje sankcija ili mjera, objavljivanje sankcija ili mjera, ključne ovlasti izricanja sankcija i razine administrativnih novčanih sankcija. Prikladno je da se sankcije i druge mjeru utvrđene direktivama 2009/65/EZ i 2011/61/EU primjenjuju na kršenja obveza transparentnosti koje se odnose na subjekte za zajednička ulaganja u skladu s ovom Uredbom.
- (27) Ovlasti izricanja sankcija dodijeljene nadležnim tijelima ne bi trebale dovoditi u pitanje isključivu nadležnost ESB-a, u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) br. 1024/2013, u odnosu na oduzimanje odobrenja za rad kreditnim institucijama za potrebe bonitetnog nadzora.
- (28) Odredbe ove Uredbe koje se odnose na zahtjev za registraciju trgovinskih repozitorija i oduzimanje registracije ne utječu na pravne lijekove predviđene u poglavlu V. Uredbe (EU) br. 1095/2010.
- (29) Tehničkim standardima u sektoru finansijskih usluga trebalo bi deponentima, ulagateljima i potrošačima širom Unije osigurati dosljednu usklađenost i odgovarajuću zaštitu. Budući da je ESMA visokospecijalizirano stručno tijelo, učinkovito je i primjerno da joj se povjeri zadaća izrade nacrta regulatornih tehničkih i provedbenih standarda koji ne uključuju odluke o politikama. Pri sastavljanju nacrta tehničkih standarda ESMA bi trebala osigurati učinkovite administrativne i izvještajne postupke. Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje regulatornih tehničkih standarda putem delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a i u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 u odnosu na sljedeće: pojedinosti koje se dostavljaju za različite vrste transakcija financiranja vrijednosnih papira; pojedinosti zahtjeva za registraciju ili proširenje registracije trgovinskog repozitorija; pojedinosti postupaka koje trgovinski repozitoriji primjenjuju za provjeru pojedinosti o transakcijama financiranja vrijednosnih papira koje im se dostavljaju; učestalost i pojedinosti o objavi podataka trgovinskih repozitorija te zahtjeve za podatke trgovinskih repozitorija i pristup njima; i, ako je potrebno, dodatno određivanje sadržaja Priloga.
- (30) Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih tehničkih standarda koje izrađuje ESMA putem provedbenih akata na temelju članka 291. UFEU-a i u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010 s obzirom na format i učestalost izvješćâ, format zahtjeva za registraciju ili proširenje registracije trgovinskog repozitorija te postupke i oblike razmjene informacija o sankcijama i drugim mjerama s ESMA-om.
- (31) Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s izmjenom popisa subjekata koji su isključeni iz područja primjene ove Uredbe te u vezi s vrstama naknada, slučajevima u kojima se naplaćuju naknade, iznosom naknada i načinom na koji ih trgovinski repozitoriji trebaju platiti. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (32) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje odluka o procjeni pravila trećih zemalja za potrebe priznavanja trgovinskih repozitorija iz trećih zemalja te radi izbjegavanja mogućih dvostrukih ili proturječnih zahtjeva. Procjena na kojoj se temelje odluke o istovrijednosti zahtjeva za izvješćivanjem u trećoj zemlji ne bi trebala dovoditi u pitanje pravo trgovinskog repozitorija s poslovnim nastanom u toj trećoj zemlji i koji je priznala ESMA da pruža usluge izvješćivanja subjektima s poslovnim nastanom u Uniji, s obzirom na to da bi odluka o priznavanju trebala biti neovisna o takvoj procjeni za potrebe odluke o istovrijednosti.
- (33) U slučaju povlačenja provedbenog akta o istovrijednosti na druge ugovorne strane trebali bi se automatski ponovno primjenjivati svi zahtjevi utvrđeni ovom Uredbom.
- (34) Kada je to prikladno, Komisija bi trebala suradivati s tijelima trećih zemalja radi pronalaženja rješenja koja se međusobno nadopunjaju kako bi se osigurala usklađenost ove Uredbe sa zahtjevima koje utvrđuju te treće zemlje i na taj način izbjeglo eventualno udvostručavanje u tom smislu.

- (35) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, to jest povećanje transparentnosti određenih aktivnosti na finansijskim tržištima kao što su uporaba transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovna uporaba kolaterala kako bi se omogućilo praćenje i utvrđivanje pripadajućih rizika, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka ove Uredbe oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (36) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, osobito pravo na zaštitu osobnih podataka, pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života, pravo na obranu i načelo *ne bis in idem*, sloboda poduzetništva, pravo na vlasništvo te pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje. Ova Uredba mora se primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima.
- (37) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ te je on dao mišljenje 11. srpnja 2014.⁽²⁾
- (38) Nadležna tijela država članica ili trgovinski repozitoriji trebali bi provoditi svaku razmjenu ili prijenos osobnih podataka u skladu s pravilima o prijenosu osobnih podataka kako su utvrđena u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾. ESMA, EBA ili EIOPA trebale bi provoditi svaku razmjenu ili prijenos osobnih podataka u skladu s pravilima o prijenosu osobnih podataka kako su utvrđena u Uredbi (EZ) br. 45/2001.
- (39) Uz pomoć ESMA-e Komisija bi trebala pratiti i pripremati izvješća za Europski parlament i Vijeće o međunarodnoj primjeni obveze izvješćivanja utvrđene ovom Uredbom. Rokom predviđenim za podnošenje izvješća Komisije trebala bi se omogućiti prethodna učinkovita primjena ove Uredbe.
- (40) Slijedom rezultata rada relevantnih međunarodnih foruma te uz pomoć ESMA-e, EBA-e i ESRB-a, Komisija bi trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o napretku u međunarodnim nastojanjima da se ublaže rizici povezani s transakcijama financiranja vrijednosnih papira, uključujući preporuke FSB-a za korektivne faktore za transakcije financiranja vrijednosnih papira koje se ne poravnавaju posredstvom središnje druge ugovorne strane, te o prikladnosti tih preporuka za tržišta Unije.
- (41) Primjena zahtjeva za transparentnošću utvrđenih ovom Uredbom trebala bi se odgoditi kako bi se trgovinskim repozitorijima dalo dovoljno vremena za podnošenje zahtjeva za odobrenje za rad i priznavanje njihovih aktivnosti kako je predviđeno ovom Uredbom te kako bi se drugim ugovornim stranama i subjektima za zajednička ulaganja dalo dovoljno vremena da se usklade s tim zahtjevima. Osobito je prikladno odgoditi primjenu dodatnih zahtjeva za transparentnošću za subjekte za zajednička ulaganja, uzimajući u obzir Smjernice za nadležna tijela i društva za upravljanje UCITS-ima koje je izdala ESMA 18. prosinca 2012., a kojima se utvrđuje fakultativni okvir za društva za upravljanje UCITS-ima u pogledu obveza objavljivanja, i potrebu smanjenja administrativnog opterećenja upravitelja subjekata za zajednička ulaganja. Kako bi se osigurala učinkovita provedba izvješćivanja o transakcijama financiranja vrijednosnih papira, potrebna je postupna primjena zahtjeva po vrsti drugih ugovornih strana. Takav bi pristup trebao uzeti u obzir realnu sposobnost druge ugovorne strane da ispuni obveze izvješćivanja utvrđene ovom Uredbom.
- (42) Nova jedinstvena pravila o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i određenih OTC izvedenica, odnosno ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa, utvrđena u ovoj Uredbi usko su povezana s pravilima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 648/2012 jer su te OTC izvedenice obuhvaćene područjem primjene zahtjeva za izvješćivanjem utvrđenih u toj Uredbi. Kako bi se osiguralo dosljedno područje primjene obaju skupova zahtjeva za transparentnošću i izvješćivanjem, potrebno je jasno razgraničiti OTC izvedenice od izvedenica kojima se trguje na burzi neovisno o tome trguje li se tim ugovorima u Uniji ili na tržištima treće zemlje. Definiciju OTC izvedenica iz

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ SL C 328, 20.9.2014., str. 3.

⁽³⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

Uredbe (EU) br. 648/2012 trebalo bi stoga izmijeniti kako bi se osiguralo da ista vrsta ugovora o izvedenicama bude utvrđena ili kao OTC izvedenice ili izvedenice kojima se trguje na burzi neovisno o time trguje li se tim ugovorima u Uniji ili na tržištima treće zemlje.

(43) Uredbu (EU) br. 648/2012 trebalo bi stoga izmijeniti na odgovarajući način,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Uredba primjenjuje se na:

- (a) drugu ugovornu stranu u transakciji financiranja vrijednosnih papira s poslovnim nastanom:
 - i. u Uniji, uključujući sve njezine podružnice neovisno o tome gdje se nalaze;
 - ii. u trećoj zemlji, ako se transakcija financiranja vrijednosnih papira sklapa u okviru poslovanja podružnice u Uniji te druge ugovorne strane;
- (b) društva za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenose vrijednosne papire (UCITS) i UCITS-e osnovane kao društva za investicije u skladu s Direktivom 2009/65/EZ;
- (c) upravitelje alternativnih investicijskih fondova (UAIF-ovi) s odobrenjem u skladu s Direktivom 2011/61/EU;
- (d) drugu ugovornu stranu uključenu u ponovnu uporabu s poslovnim nastanom:
 - i. u Uniji, uključujući sve njezine podružnice neovisno o tome gdje se nalaze;
 - ii. u trećoj zemlji, kada se:
 - ponovna uporaba obavlja u okviru poslovanja podružnice u Uniji te druge ugovorne strane, ili
 - ponovna uporaba odnosi na finansijske instrumente koje je u okviru ugovora o kolateralu dala druga ugovorna strana s poslovnim nastanom u Uniji ili podružnica u Uniji druge ugovorne strane s poslovnim nastanom u trećoj zemlji.

2. Članci 4. i 15. ne primjenjuju se na:

- (a) članove Europskog sustava središnjih banaka (ESSB), ostala tijela država članica koja obavljaju slične zadaće i ostala javna tijela Unije zadužena za upravljanje ili koja posreduju pri upravljanju javnim dugom;
- (b) Banku za međunarodne namire.

3. Članak 4. ne primjenjuje se na transakcije u kojima je član ESSB-a druga ugovorna strana.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 30. radi izmjene popisa navedenog u stavku 2. ovog članka.

U tu svrhu i prije donošenja takvih delegiranih akata Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o ocjeni međunarodnog tretmana središnjih banaka te javnih tijela zaduženih za upravljanje javnim dugom ili koja posreduju pri upravljanju javnim dugom.

To izvješće sadrži komparativnu analizu tretmana središnjih banaka i tih tijela unutar pravnog okvira niza trećih zemalja. Ako se u izvješću zaključi, posebno u pogledu komparativne analize i mogućih učinaka, da je monetarne odgovornosti tih središnjih banaka i tijela trećih zemalja potrebno izuzeti od članka 15., Komisija donosi delegirani akt kojim ih dodaje na popis naveden u stavku 2. ovog članka.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „trgovinski repozitorij” znači pravna osoba koja na središnjem mjestu prikuplja i vodi evidenciju o transakcijama financiranja vrijednosnih papira;
2. „druge ugovorne strane” znači finansijske druge ugovorne strane i nefinansijske druge ugovorne strane;
3. „finansijska druga ugovorna strana” znači:
 - (a) investicijsko društvo koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
 - (b) kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ ili Uredbom (EU) br. 1024/2013;
 - (c) društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾;
 - (d) UCITS i, kada je to relevantno, njegovo društvo za upravljanje, koji su dobili odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ;
 - (e) AIF kojim upravlja UAIF koji je dobio odobrenje za rad ili je registriran u skladu s Direktivom 2011/61/EU;
 - (f) institucija za strukovno mirovinsko osiguranje koja je dobila odobrenje za rad ili je registrirana u skladu s Direktivom 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾;
 - (g) središnja druga ugovorna strana koja je dobila odobrenje za rad u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012;

⁽¹⁾ Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu finansijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

⁽³⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. lipnja 2003. o djelnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 235, 23.9.2003., str. 10.).

- (h) središnji depozitorij vrijednosnih papira koji je dobio odobrenje za rad u skladu s Uredbom (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾;
- (i) subjekt treće zemlje kojemu bi bilo potrebno odobrenje za rad ili registracija u skladu sa zakonodavnim aktima iz točaka od (a) do (h) da ima poslovni nastan u Uniji;
4. „nefinancijska druga ugovorna strana” znači društvo s poslovnim nastanom u Uniji ili u trećoj zemlji osim subjekata navedenih u točki 3.;
5. „s poslovnim nastanom” znači:
- ako je druga ugovorna strana fizička osoba, mjesto gdje se nalazi njezina središnja uprava;
 - ako je druga ugovorna strana pravna osoba, mjesto gdje se nalazi njezino registrirano sjedište;
 - ako druga ugovorna strana u skladu sa svojim nacionalnim pravom nema registrirano sjedište, mjesto gdje se nalazi njezina središnja uprava;
6. „podružnica” znači mjesto poslovanja različito od središnje uprave koje je dio druge ugovorne strane i koje nema pravnu osobnost;
7. „pozajmljivanje vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani” ili „pozajmljivanje vrijednosnih papira ili robe od druge ugovorne strane” znači transakcija kojom druga ugovorna strana prenosi vrijednosne papire ili robu što podliježe obvezi zajmoprimca da vrati istovrijedne vrijednosne papire ili robu na određeni datum u budućnosti ili na zahtjev prenositelja, pri čemu se ta transakcija za drugu ugovornu stranu koja prenosi vrijednosne papire ili robu smatra pozajmljivanjem vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani, a za drugu ugovornu stranu na koju se vrijednosni papiri ili roba prenose smatra se pozajmljivanjem vrijednosnih papira ili robe od druge ugovorne strane;
8. „transakcija kupnje i ponovne prodaje (buy-sell back)” ili „transakcija prodaje i ponovne kupnje (sell-buy back)” znači transakcija kojom druga ugovorna strana kupuje ili prodaje vrijednosne papire, robu ili zajamčena prava koja se odnose na pravo vlasništva nad vrijednosnim papirima ili robom te pritom pristaje na ponovnu prodaju odnosno ponovnu kupnju vrijednosnih papira, robe ili takvih zajamčenih prava jednako opisa po određenoj cijeni na određeni datum u budućnosti, pri čemu takva transakcija predstavlja transakciju kupnje i ponovne prodaje za drugu ugovornu stranu koja kupuje vrijednosne papire, robu ili zajamčena prava te transakciju prodaje i ponovne kupnje za drugu ugovornu stranu koja ih prodaje, pri čemu takve transakcije kupnje i ponovne prodaje ili transakcije prodaje i ponovne kupnje ne podliježu repo ugovoru ili obratnom repo u smislu točke 9.;
9. „repo transakcija” znači transakcija uređena ugovorom kojom druga ugovorna strana prenosi vrijednosne papire, robu ili zajamčena prava koja se odnose na pravo vlasništva nad vrijednosnim papirima ili robom, kada to jamstvo izdaje priznata burza koja ima prava na vrijednosne papire ili robu i kada ugovor drugoj ugovornoj strani ne dopušta prijenos ili zalog određenog vrijednosnog papira ili robe u odnosu na više od jedne druge ugovorne strane u isto vrijeme, uz obvezu njihova otkupa, ili otkupa zamjenskih vrijednosnih papira ili robe koji odgovaraju istom opisu, po određenoj cijeni na datum u budućnosti koji je odredio ili će odrediti prenositelj, što predstavlja repo ugovor za drugu ugovornu stranu koja prodaje vrijednosne papire ili robu, a obratni repo ugovor za drugu ugovornu stranu koja ih kupuje;
10. „maržni kredit” znači transakcija u kojoj druga ugovorna strana odobrava kredit za kupnju, prodaju, držanje vrijednosnih papira ili trgovanje njima, ali ne uključuje druge vrste kredita osigurane kolateralom u obliku vrijednosnih papira;
11. „transakcija financiranja vrijednosnih papira” znači:
- repo transakcija;

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.).

- (b) pozajmljivanje vrijednosnih papira ili robe drugoj ugovornoj strani i pozajmljivanje vrijednosnih papira ili robe od druge ugovorne strane;
 - (c) transakcija kupnje i ponovne prodaje ili transakcija prodaje i ponovne kupnje;
 - (d) maržni kredit;
12. „ponovna uporaba“ znači uporaba finansijskih instrumenata primljenih u okviru ugovora o kolateralu od strane druge ugovorne strane koja prima kolateral, u vlastito ime i za vlastiti račun ili za račun druge ugovorne strane, uključujući svaku fizičku osobu; pri čemu takva uporaba obuhvaća prijenos prava vlasništva ili korištenje pravom uporabe u skladu s člankom 5. Direktive 2002/47/EZ, ali ne uključuje likvidaciju finansijskog instrumenta u slučaju neispunjavanja obveza druge ugovorne strane koja daje kolateral;
13. „ugovor o kolateralu s prijenosom prava vlasništva“ znači ugovor o finansijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 2002/47/EZ sklopljen između drugih ugovornih strana kako bi se osigurala svaka obveza;
14. „ugovor o kolateralu u vrijednosnim papirima“ znači ugovor o finansijskom kolateralu u vrijednosnim papirima kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (c) Direktive 2002/47/EZ sklopljen između drugih ugovornih strana kako bi se osigurala svaka obveza;
15. „ugovor o kolateralu“ znači ugovor o kolateralu s prijenosom prava vlasništva i ugovor o kolateralu u vrijednosnim papirima;
16. „finansijski instrument“ znači finansijski instrument kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 15. Direktive 2014/65/EU;
17. „roba“ znači roba kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 1287/2006 (¹);
18. „ugovor o razmjeni ukupnog prinosa“ znači ugovor o izvedenicama kako je definiran u članku 2. točki 7. Uredbe (EU) br. 648/2012 kojim jedna druga ugovorna strana prenosi ukupan prinos, uključujući prihode od kamata i naknada, dobiti i gubitke koji proizlaze iz tržišnih kretanja te kreditne gubitke, referentne obveze na drugu ugovornu stranu.

POGLAVLJE II.

TRANSPARENTNOST TRANSAKCIJA FINANCIRANJA VRIJEDNOSNIH PAPIRA

Članak 4.

Obveza izvješćivanja i zaštita u pogledu transakcija financiranja vrijednosnih papira

1. Druge ugovorne strane u transakcijama financiranja vrijednosnih papira pojedinosti o svim transakcijama financiranja vrijednosnih papira koje su sklopili, kao i svaku njihovu izmjenu i prekid dostavljaju trgovinskom rezpositoriju registriranom u skladu s člankom 5. ili priznatom u skladu s člankom 19. Navedene pojedinosti dostavljaju se najkasnije sljedeći radni dan nakon sklapanja, izmijene ili prekida transakcije.

Obveza izvješćivanja utvrđena u prvom podstavku primjenjuje se na transakcije financiranja vrijednosnih papira koje su:

- (a) sklopljene prije relevantnog datuma početka primjene iz članka 33. stavka 2. točke (a) i na taj datum nisu izvršene, ako:
 - i. preostali rok do dospijeća tih transakcija financiranja vrijednosnih papira na taj datum premašuje 180 dana; ili
 - ii. te transakcije financiranja vrijednosnih papira imaju otvoreno dospijeće i ostaju neizvršene 180 dana nakon tog datuma;

^(¹) Uredba Komisije (EZ) br. 1287/2006 od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s obvezom vođenja evidencija investicijskih društava, izvještavanjem o transakcijama, transparentnosti tržišta, uvrštavanjem finansijskih instrumenata za trgovanje i određenim pojmovima za potrebe navedene Direktive (SL L 241, 2.9.2006., str. 1.).

(b) sklopljene na relevantni datum početka primjene iz članka 33. stavka 2. točke (a) ili nakon tog datuma.

O transakcijama financiranja vrijednosnih papira iz drugog podstavka točke (a) izvješćuje se u roku od 190 dana od relevantnog datuma početka primjene iz članka 33. stavka 2. točke (a).

2. Druga ugovorna strana na koju se primjenjuje obveza izvješćivanja može delegirati izvješćivanje o pojedinostima transakcija financiranja vrijednosnih papira.

3. Ako finansijska druga ugovorna strana sklopi transakciju financiranja vrijednosnih papira s nefinansijskom drugom ugovornom stranom koja na datume bilance ne prelazi granične vrijednosti najmanje dvaju od triju kriterija utvrđenih u članku 3. stavku 3. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća (¹), finansijska druga ugovorna strana odgovorna je za izvješćivanje u ime obju drugih ugovornih strana.

Kada UCITS-om upravlja društvo za upravljanje koje je druga ugovorna strana u transakcijama financiranja vrijednosnih papira, društvo za upravljanje odgovorno je za izvješćivanje u ime tog UCITS-a.

Ako je AIF druga ugovorna strana u transakcijama financiranja vrijednosnih papira, njegov UAIF odgovoran je za izvješćivanje u ime tog AIF-a.

4. Druge ugovorne strane vode evidenciju o svim transakcijama financiranja vrijednosnih papira koje su sklopile, izmijenile ili prekinule najmanje pet godina nakon dovršetka transakcije.

5. Ako trgovinski repozitorij ne stoji na raspolaganju za evidentiranje pojedinosti o transakcijama financiranja vrijednosnih papira, druge ugovorne strane osiguravaju da se o tim pojedinostima izvješćuje europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) („ESMA”).

U tim slučajevima ESMA osigurava da svi relevantni subjekti iz članka 12. stavka 2. imaju pristup svim pojedinostima o transakcijama financiranja vrijednosnih papira koji su im potrebni za obavljanje njihovih zadaća i mandata.

6. U vezi s informacijama dobivenima na temelju ovog članka, trgovinski repozitoriji i ESMA poštuju relevantne odredbe o povjerljivosti, integritetu i zaštiti informacija te poštuju obveze utvrđene osobito u članku 80. Uredbe (EU) br. 648/2012. Za potrebe ovog članka, upućivanja u članku 80. Uredbe (EU) br. 648/2012 na njezin članak 9. i na „ugovore o izvedenicama” tumače se kao upućivanja na ovaj članak, odnosno na „transakcije financiranja vrijednosnih papira”.

7. Smatra se da druga ugovorna strana koja dostavlja pojedinosti o transakciji financiranja vrijednosnih papira trgovinskom repozitoriju ili ESMA-i ili subjekt koji dostavlja te pojedinosti u ime druge ugovorne strane ne krše nikakva ograničenja koja se odnose na otkrivanje podataka, a koja nameće ugovor ili bilo koji zakon ili drugi propis.

8. Izvještajni subjekt ili njegovi direktori ili zaposlenici ne snose odgovornost za navedeno otkrivanje podataka.

9. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka i kako bi se osigurala dosljednost s izvješćivanjem provedenim na temelju članka 9. Uredbe (EU) br. 648/2012 i međunarodno dogovorenim standardima, ESMA, u bliskoj suradnji s ESSB-om i uzimajući u obzir njegove potrebe, izrađuje nacrte regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju pojedinosti o izvješćivanjima iz stavaka 1. i 5. ovog članka za različite vrste transakcija financiranja vrijednosnih papira te koji sadržavaju barem sljedeće:

- (a) stranke u transakcijama financiranja vrijednosnih papira i, ako je različit, korisnika prava i obveza koje proizlaze iz njih;
- (b) glavnici; valutu; imovinu korištenu kao kolateral i njezinu vrstu, kvalitetu i vrijednost; metodu davanja kolateralala; je li kolateral dostupan za ponovnu uporabu; u slučaju kada se kolateral razlikuje od ostale imovine, je li ponovno upotrijebljen; svaku zamjenu kolateralala; repo stopu, naknadu za pozajmljivanje ili stopu maržnog kredita; svaki korektivni faktor; datum valute; datum dospijeća; prvi mogući datum opoziva i tržišni segment;

(¹) Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim finansijskim izvještajima, konsolidiranim finansijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

- (c) ovisno o transakciji financiranja vrijednosnih papira, pojedinosti o sljedećem:
- i. ponovnom ulaganju gotovinskog kolateralu;
 - ii. vrijednosnim papirima ili robi pozajmljenima drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane.

Prilikom izrade tih nacrta tehničkih standarda ESMA uzima u obzir tehničke specifičnosti paketa imovine i prema potrebi osigurava mogućnost izvješćivanja o podatcima o kolateralu na razini pozicije.

ESMA Komisiji dostavlja te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 13. siječnja 2017.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

10. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene stavka 1. ovog članka i, u mjeri u kojoj je to izvedivo, dosljednost s izvješćivanjem na temelju članka 9. Uredbe (EU) br. 648/2012 i usklađenost formata između trgovinskih repozitorija, ESMA, u bliskoj suradnji s ESSB-om i uzimajući u obzir njegove potrebe, izrađuje nacrte provedbenih tehničkih standarda u kojima se navodi format i učestalost izvješća iz stavaka 1. i 5. ovog članka za različite vrste transakcija financiranja vrijednosnih papira.

Taj format posebno obuhvaća:

- (a) globalne identifikatore pravnih osoba (LEI) ili prethodnike tih identifikatora do pune provedbe sustava globalnih identifikatora pravnih osoba;
- (b) međunarodne identifikacijske brojeve vrijednosnih papira (ISIN); i
- (c) jedinstvene identifikatore transakcije.

Prilikom izrade tih nacrta tehničkih standarda ESMA uzima u obzir međunarodna kretanja i standarde dogovorene na razini Unije ili na globalnoj razini.

ESMA Komisiji dostavlja te nacrte provedbenih tehničkih standarda do 13. siječnja 2017.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE III.

REGISTRACIJA I NADZOR TRGOVINSKOG REPOZITORIJA

Članak 5.

Registracija trgovinskog repozitorija

1. Trgovinski repozitorij registrira se kod ESMA-e za potrebe članka 4. u skladu s uvjetima i postupkom utvrđenima u ovom članku.
2. Kako bi bio prihvatljiv za registraciju u skladu s ovim člankom, trgovinski repozitorij mora biti pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji, primjenjivati postupke za provjeru potpunosti i točnosti pojedinosti koje mu se dostavljaju u skladu s člankom 4. stavkom 1. i ispunjavati zahtjeve utvrđene u člancima 78., 79. i 80. Uredbe (EU) br. 648/2012. Za potrebe ovog članka, upućivanja u člancima 78. i 80. Uredbe (EU) br. 648/2012 na njezin članak 9. tumače se kao upućivanja na članak 4. ove Uredbe.
3. Registracija trgovinskog repozitorija proizvodi učinke na cijelom području Unije.

4. Registrirani trgovinski repozitorij mora stalno ispunjavati uvjete za registraciju. Trgovinski repozitorij bez nepotrebnog odgađanja obavješće ESMA-u o svim značajnim promjenama uvjeta za registraciju.

5. Trgovinski repozitorij podnosi ESMA-i jedno od sljedećeg:

(a) zahtjev za registraciju;

(b) zahtjev za proširenje registracije za potrebe članka 4. ove Uredbe u slučaju da je trgovinski repozitorij već registriran u skladu s glavom VI. poglavljem 1. Uredbe (EU) br. 648/2012.

6. ESMA ocjenjuje potpunost zahtjeva u roku od 20 radnih dana od primitka zahtjeva.

Ako zahtjev nije potpun, ESMA utvrđuje rok do kojeg trgovinski repozitorij osigurava dodatne informacije.

Nakon što ocijeni da je zahtjev potpun, ESMA o tome obavješće trgovinski repozitorij.

7. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, ESMA izrađuje nacrte regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju pojedinosti o svemu od sljedećeg:

(a) postupcima iz stavka 2. ovog članka koje trgovinski repozitoriji trebaju primijeniti kako bi provjerili potpunost i točnost pojedinosti koje im se dostavljaju u skladu s člankom 4. stavkom 1.;

(b) zahtjevu za registraciju iz stavka 5. točke (a);

(c) pojednostavljenom zahtjevu za proširenje registracije iz stavka 5. točke (b) kako bi se izbjeglo udvostručavanje zahtjeva.

ESMA Komisiji dostavlja te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 13. siječnja 2017.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

8. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene stavaka 1. i 2., ESMA izrađuje nacrte provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje format obojega od sljedećeg:

(a) zahtjeva za registraciju iz stavka 5. točke (a);

(b) zahtjeva za proširenje registracije iz stavka 5. točke (b).

U vezi s prvim podstavkom točkom (b), ESMA izrađuje pojednostavljeni format kako bi se izbjeglo udvostručavanje postupaka.

ESMA Komisiji dostavlja te nacrte provedbenih tehničkih standarda do 13. siječnja 2017.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 6.

Obavješćivanje nadležnih tijela i savjetovanje s nadležnim tijelima prije registracije ili proširenja registracije

1. Ako je trgovinski repozitorij koji podnosi zahtjev za registraciju ili za proširenje registracije subjekt kojemu je nadležno tijelo države članice u kojoj ima poslovni nastan izdalo odobrenje za rad ili ga je registriralo, ESMA bez nepotrebnog odgađanja obavješćuje to nadležno tijelo i savjetuje se s tim nadležnim tijelom prije registracije trgovinskog repozitorija.
2. ESMA i mjerodavno nadležno tijelo razmjenjuju sve informacije koje su potrebne za registraciju ili za proširenje registracije trgovinskog repozitorija te za nadzor usklađenosti tog subjekta s uvjetima njegove registracije ili odobrenja za rad u državi članici u kojoj ima poslovni nastan.

Članak 7.

Razmatranje zahtjeva

1. ESMA u roku od 40 radnih dana od obavijesti iz članka 5. stavka 6. razmatra zahtjev za registraciju ili proširenje registracije na temelju usklađenosti trgovinskog repozitorija s ovim poglavljem i donosi detaljno obrazloženu odluku o prihvaćanju ili odbijanju registracije odnosno proširenja registracije.
2. Odluka koju donosi ESMA u skladu sa stavkom 1. proizvodi učinke od petog radnog dana od njezina donošenja.

Članak 8.

Obavješćivanje o odlukama ESMA-e o registraciji ili proširenju registracije

1. Kada ESMA doneše odluku kako je navedeno u članku 7. stavku 1. ili oduzme registraciju kako je navedeno u članku 10. stavku 1., ona u roku od pet radnih dana o svojoj odluci obavješćuje trgovinski repozitorij, uz navođenje detaljnog obrazloženja.

ESMA bez nepotrebnog odgađanja obavješćuje nadležno tijelo kako je navedeno u članku 6. stavku 1. o svojoj odluci.

2. ESMA o svakoj odluci koju doneše u skladu sa stavkom 1. obavješćuje Komisiju.

3. ESMA objavljuje na svojoj internetskoj stranici popis trgovinskih repozitorija registriranih u skladu s ovom Uredbom. Taj se popis ažurira u roku od pet radnih dana od donošenja odluke u skladu sa stavkom 1.

Članak 9.

Ovlaсти ESMA-e

1. Ovlasti dodijeljene ESMA-i u skladu s člancima od 61. do 68., 73. i 74. Uredbe (EU) br. 648/2012, u vezi s prilozima I. i II. toj Uredbi, izvršavaju se i u odnosu na ovu Uredbu. Upućivanja na članak 81. stavke 1. i 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 u Prilogu I. toj Uredbi tumače se kao upućivanja na članak 12. stavak 1. odnosno stavak 2. ove Uredbe.
2. Ovlastima dodijeljenima ESMA-i ili bilo kojem službeniku ESMA-e ili bilo kojoj drugoj osobi koju ovlasti ESMA u skladu s člancima 61., 62. i 63. Uredbe (EU) br. 648/2012 ne smije se koristiti za zahtijevanje otkrivanja informacija ili dokumenata koji podliježu obvezi čuvanja povjerljivosti.

Članak 10.

Oduzimanje registracije

1. Ne dovodeći u pitanje članak 73. Uredbe (EU) br. 648/2012, ESMA oduzima registraciju trgovinskom repozitoriju ako:

- (a) se trgovinski repozitorij izričito odrekne registracije ili u posljednjih šest mjeseci nije pružao usluge;

- (b) je trgovinski repozitorij dobio registraciju na temelju lažnih navoda ili na neki drugi nezakonit način;
- (c) trgovinski repozitorij više ne ispunjava uvjete pod kojima je registriran.

2. ESMA bez nepotrebnog odgađanja obavješćuje mjerodavno nadležno tijelo iz članka 6. stavka 1. o odluci o oduzimanju registracije trgovinskom repozitoriju.

3. Nadležno tijelo države članice u kojoj trgovinski repozitorij obavlja svoje usluge i aktivnosti i koje smatra da je ispunjen jedan od uvjeta iz stavka 1., može zatražiti od ESMA-e da ispita jesu li ispunjeni uvjeti za oduzimanje registracije dotičnom trgovinskom repozitoriju. Kada ESMA odluči ne oduzeti registraciju dotičnom trgovinskom repozitoriju, ona detaljno obrazlaže svoju odluku.

4. Nadležno tijelo iz stavka 3. ovog članka tijelo je određeno u skladu s člankom 16. stavkom 1. točkama (a) i (b) ove Uredbe.

Članak 11.

Naknade za nadzor

1. ESMA zaračunava naknade trgovinskim repozitorijima u skladu s ovom Uredbom i u skladu s delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 2. ovog članka. Te su naknade proporcionalne prometu dotičnog trgovinskog repozitorija i u cijelosti pokrivaju potrebne izdatke ESMA-e u vezi s registracijom, priznavanjem i nadzorom trgovinskih repozitorija te nadoknadu svih troškova koje bi nadležna tijela mogla imati kao rezultat delegiranja zadaća u skladu s člankom 9. stavkom 1. ove Uredbe. U mjeri u kojoj članak 9. stavak 1. ove Uredbe upućuje na članak 74. Uredbe (EU) br. 648/2012, upućivanja na članak 72. stavak 3. te Uredbe tumače se kao upućivanja na stavak 2. ovog članka.

Ako je trgovinski repozitorij već registriran u skladu s glavom VI. poglavljem 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, naknade iz prvog podstavka ovog stavka prilagodavaju se isključivo kako bi odrazile dodatne potrebne izdatke i troškove u vezi s registracijom, priznavanjem i nadzorom trgovinskih repozitorija u skladu s ovom Uredbom.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranog akta u skladu s člankom 30. radi daljnog određivanja vrsta naknada, slučajeva u kojima se naplaćuju naknade, iznosa naknada i načina na koji se one plaćaju.

Članak 12.

Transparentnost i dostupnost podataka u trgovinskom repozitoriju

1. Trgovinski repozitorij redovito i na lako dostupan način objavljuje zbirne pozicije prema vrstama transakcija financiranja vrijednosnih papira koje su mu prijavljene.

2. Trgovinski repozitorij prikuplja i čuva pojedinosti o transakcijama financiranja vrijednosnih papira te osigurava da sljedeći subjekti imaju izravan i neposredan pristup tim pojedinostima kako bi im se omogućilo ispunjavanje njihovih zadaća i mandata:

- (a) ESMA;
- (b) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) („EBA”);
- (c) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) („EIOPA”);
- (d) ESRB;
- (e) nadležno tijelo odgovorno za nadzor mjesta trgovanja prijavljenih transakcija;
- (f) relevantni članovi ESSB-a, uključujući Europsku središnju banku (ESB) pri provođenju zadaća u okviru jedinstvenog nadzornog mehanizma iz Uredbe (EU) br. 1024/2013;

- (g) mjerodavna tijela treće zemlje u odnosu na koje je donesen provedbeni akt u skladu s člankom 19. stavkom 1.;
- (h) nadzorna tijela određena u skladu s člankom 4. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (¹);
- (i) mjerodavna tijela Unije za vrijednosne papire i tržište čije zadaće i mandati nadzora obuhvaćaju transakcije, tržišta, sudionike i imovinu koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe;
- (j) Agencija za suradnju energetskih regulatora osnovana Uredbom (EZ) br. 713/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (²);
- (k) sanacijska tijela imenovana u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (³);
- (l) Jedinstveni sanacijski odbor osnovan Uredbom (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (⁴);
- (m) nadležna tijela iz članka 16. stavka 1.

3. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, ESMA, u bliskoj suradnji s ESSB-om i uzimajući u obzir potrebe subjekata iz stavka 2., izrađuje nacrte regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju:

- (a) učestalost i pojedinosti o zbirnim pozicijama iz stavka 1. i pojedinosti o transakcijama financiranja vrijednosnih papira iz stavka 2.;
- (b) operativni standardi potrebni radi omogućavanja pravodobnog, strukturiranog i sveobuhvatnog:
 - i. prikupljanja podataka od strane trgovinskih repozitorija;
 - ii. agregiranja i usporedbe podataka između trgovinskih repozitorija;
- (c) pojedinosti o informacijama kojima subjekti iz stavka 2. trebaju imati pristup, uzimajući u obzir njihov mandat i posebne potrebe;
- (d) uvjeti u skladu s kojima subjekti iz stavka 2. trebaju imati izravan i neposredan pristup podatcima u trgovackim repozitorijima.

Tim nacrtima regulatornih tehničkih standarda osigurava se da se informacijama objavljenima u skladu sa stavkom 1. ne omogućuje identifikacija stranke u transakciji financiranja vrijednosnih papira.

^(¹) Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.).

^(²) Uredba (EZ) br. 713/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o osnivanju Agencije za suradnju energetskih regulatora (SL L 211, 14.8.2009., str. 1.).

^(³) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Šeste direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

^(⁴) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

ESMA Komisiji dostavlja te nacrte regulatornih tehničkih standarda do 13. siječnja 2017.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE IV.

TRANSPARENTNOST PREMA ULAGATELJIMA

Članak 13.

Transparentnost subjekata za zajednička ulaganja u periodičnim izvješćima

1. Društva za upravljanje UCITS-ima, UCITS-i osnovani kao društva za investicije i UAIF-ovi obavešćuju ulagatelje o uporabi transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovora o razmjeni ukupnog prinosa na sljedeći način:

(a) društva za upravljanje UCITS-ima ili UCITS-i osnovani kao društva za investicije u polugodišnjim i godišnjim izvješćima iz članka 68. Direktive 2009/65/EZ;

(b) UAIF-ovi u godišnjem izvješću iz članka 22. Direktive 2011/61/EU.

2. Informacije o transakcijama financiranja vrijednosnih papira i ugovorima o razmjeni ukupnog prinosa obuhvaćaju podatke predviđene u odjeljku A Priloga.

3. S ciljem osiguranja ujednačene objave podataka te kako bi uzela u obzir specifičnosti različitih vrsta transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovora o razmjeni ukupnog prinosa, ESMA može, uzimajući u obzir zahtjeve utvrđene u direktivama 2009/65/EZ i 2011/61/EU kao i tržišne prakse koje se mijenjaju, izraditi nacrte regulatornih tehničkih standarda kojima se dodatno određuje sadržaj odjeljka A Priloga.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 14.

Transparentnost subjekata za zajednička ulaganja u predugovornim dokumentima

1. U prospektu UCITS-a iz članka 69. Direktive 2009/65/EZ i objavi informacija od strane UAIF-ova ulagateljima iz članka 23. stavaka 1. i 3. Direktive 2011/61/EU navode se transakcije financiranja vrijednosnih papira i ugovori o razmjeni ukupnog prinosa za koje društva za upravljanje UCITS-ima ili UCITS-i osnovani kao društva za investicije odnosno UAIF-ovi imaju odobrenje uporabe i uključuje se jasna izjava da se te transakcije i instrumenti upotrebljavaju.

2. Prospekt i objava informacija ulagateljima iz stavka 1. uključuje podatke predviđene u odjeljku B Priloga.

3. Kako bi se odražavale tržišne prakse koje se mijenjaju ili s ciljem osiguranja ujednačene objave podataka, ESMA može, uzimajući u obzir zahtjeve utvrđene u direktivama 2009/65/EZ i 2011/61/EU, izraditi nacrte regulatornih tehničkih standarda kojima se dodatno određuje sadržaj odjeljka B Priloga.

Prilikom pripreme nacrtu regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ESMA uzima u obzir potrebu da se omogući dovoljno vremena prije njihove primjene.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE V.

TRANSPARENTNOST PONOVNE UPORABE

Članak 15.

Ponovna uporaba finansijskih instrumenata primljenih u okviru ugovora o kolateralu

1. Svako pravo druge ugovorne strane da ponovno upotrebljava finansijske instrumente koje je primila kao kolateral podliježe najmanje obama sljedećim uvjetima:

(a) druga ugovorna strana koja prima kolateral propisno je u pisanom obliku informirala drugu ugovornu stranu koja daje kolateral o rizicima i posljedicama koji mogu biti prisutni pri jednom od sljedećeg:

i. davanju suglasnosti za pravo uporabe kolaterala u okviru ugovora o kolateralu u vrijednosnim papirima u skladu s člankom 5. Direktive 2002/47/EZ;

ii. sklapanju ugovora o kolateralu s prijenosom prava vlasništva;

(b) druga ugovorna strana koja daje kolateral dala je prethodnu izričitu suglasnost, što se dokazuje u pisanom obliku ili na drugi zakonski istovjetan način potpisom druge ugovorne strane koja daje kolateral na ugovoru o kolateralu u vrijednosnim papirima čiji uvjeti omogućuju pravo uporabe u skladu s člankom 5. Direktive 2002/47/EZ, ili je dala izričitu suglasnost davanju kolaterala posredstvom ugovora o kolateralu s prijenosom prava vlasništva.

U vezi s prvim podstavkom točkom (a), drugu ugovornu stranu koja daje kolateral mora se barem obavijestiti u pisanom obliku o rizicima i posljedicama do kojih može doći u slučaju neispunjavanja obveza druge ugovorne strane koja prima kolateral.

2. Svako ostvarivanje prava drugih ugovornih strana na ponovnu uporabu podliježe najmanje obama sljedećim uvjetima:

(a) ponovna uporaba provodi se u skladu s uvjetima navedenima u ugovoru o kolateralu iz stavka 1. točke (b);

(b) finansijski instrumenti primljeni u okviru ugovora o kolateralu prenose se s računa druge ugovorne strane koja daje kolateral.

Odstupajući od prvog podstavka točke (b), ako je poslovni nastan druge ugovorne strane u ugovoru o kolateralu u trećoj zemlji i ako se račun druge ugovorne strane koja daje kolateral održava u skladu s pravom treće zemlje te podliježe tom pravu, ponovna uporaba dokazuje se prijenosom s računa druge ugovorne strane koja daje kolateral ili na drugi odgovarajući način.

3. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje strože sektorsko zakonodavstvo, posebno direktive 2009/65/EZ i 2014/65/EU, ni nacionalno pravo kojemu je cilj osiguravanje više razine zaštite za druge ugovorne strane koje daju kolateral.

4. Ovim člankom ne utječe se na nacionalno pravo u odnosu na valjanost ili učinke transakcije.

POGLAVLJE VI.

NADZOR I NADLEŽNA TIJELA

Članak 16.

Određivanje i ovlasti nadležnih tijela

1. Za potrebe ove Uredbe, nadležna tijela obuhvaćaju sljedeća:

- (a) za finansijske druge ugovorne strane, nadležna tijela ili nacionalna nadležna tijela u smislu uredbi (EU) br. 648/2012, (EU) br. 1024/2013 i (EU) br. 909/2014 te direktiva 2003/41/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU i 2014/65/EU te nadzorna tijela u smislu Direktive 2009/138/EZ;
- (b) za nefinansijske druge ugovorne strane, nadležna tijela određena u skladu s člankom 10. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (c) za potrebe članaka 13. i 14. ove Uredbe, u odnosu na društva za upravljanje UCITS-ima i UCITS-e osnovane kao društva za investicije, nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 97. Direktive 2009/65/EZ;
- (d) za potrebe članaka 13. i 14. ove Uredbe, u odnosu na UAIF-ove, nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 44. Direktive 2011/61/EU.

2. Nadležna tijela izvršavaju ovlasti koje su im dodijeljene odredbama iz stavka 1. i nadziru usklađenost s obvezama utvrđenima u ovoj Uredbi.

3. Nadležna tijela iz stavka 1. točaka (c) i (d) ovog članka prate društva za upravljanje UCITS-ima, UCITS-e osnovane kao društva za investicije i AIF-ove koji imaju poslovni nastan na njihovom državnom području kako bi provjerila da ne upotrebljavaju transakcije financiranja vrijednosnih papira i ugovore o razmjeni ukupnog prinosa osim ako su u skladu s člancima 13. i 14.

Članak 17.

Suradnja između nadležnih tijela

1. Nadležna tijela iz članka 16. i ESMA međusobno blisko surađuju i razmjenjuju informacije za potrebe obavljanja svojih dužnosti u skladu s ovom Uredbom, osobito radi utvrđivanja i uklanjanja kršenja ove Uredbe.

2. Nadležno tijelo može odbiti djelovati na zahtjev za suradnju i razmjenu informacija u skladu sa stavkom 1. samo u nekoj od sljedećih iznimnih okolnosti:

- (a) kada je već pokrenut sudski postupak u vezi s istim radnjama i protiv istih osoba pred tijelima države članice nadležnog tijela koje je primilo zahtjev; ili
- (b) kada je tim osobama već izrečena konačna presuda za iste radnje u državi članici nadležnog tijela koje je primilo zahtjev.

U slučaju takvog odbijanja nadležno tijelo o tome obavješće tijelo koje je podnijelo zahtjev i ESMA-u te dostavlja što je moguće detaljnije informacije.

3. Subjekti iz članka 12. stavka 2. i relevantni članovi ESSB-a blisko surađuju u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom stavku.

Takva je suradnja povjerljiva i uvjetovana obrazloženim zahtjevom mjerodavnih nadležnih tijela te samo s ciljem omogućivanja tim tijelima da ispune svoje odgovornosti.

Neovisno o prvom i drugom podstavku, članovi ESSB-a mogu odbiti pružiti informacije ako transakcije sklapaju u okviru obavljanja svojih dužnosti monetarnih vlasti.

U slučaju odbijanja kako je navedeno u trećem podstavku relevantni član ESSB-a obavješće tijelo koje je podnijelo zahtjev o tom odbijanju zajedno s obrazloženjem.

Članak 18.**Čuvanje profesionalne tajne**

1. Sve povjerljive informacije primljene, razmijenjene ili prenesene drugima na temelju ove Uredbe podliježu uvjetima čuvanja profesionalne tajne utvrđenima u stavcima 2. i 3.
2. Obveza čuvanja profesionalne tajne primjenjuje se na sve osobe koje rade ili su radile za subjekte iz članka 12. stavka 2. i nadležna tijela iz članka 16., za ESMA-u, EBA-u i EIOPA-u ili za revizore i stručnjake koje su uputila nadležna tijela ili ESMA, EBA i EIOPA. Povjerljive informacije koje su te osobe primile tijekom obavljanja svojih dužnosti ne smiju se otkriti drugim osobama ili tijelima, osim u sažetom ili zbirnom obliku tako da se ne mogu identificirati pojedinačne druge ugovorne strane, trgovinski repozitoriji ili druge osobe, ne dovodeći u pitanje nacionalno kazneno ili porezno pravo ili ovu Uredbu.
3. Ne dovodeći u pitanje nacionalno kazneno ili porezno pravo, nadležna tijela, ESMA, EBA, EIOPA, ostala tijela ili fizičke ili pravne osobe koje nisu nadležna tijela, koji primaju povjerljive informacije u skladu s ovom Uredbom mogu se tim informacijama koristiti samo u okviru obavljanja svojih dužnosti i za izvršavanje svojih funkcija, u slučaju nadležnih tijela, u okviru područja primjene ove Uredbe ili, u slučaju drugih tijela, fizičkih ili pravnih osoba, u svrhu za koju su im te informacije dostavljene ili u okviru administrativnih ili sudskih postupaka koji se posebno odnose na izvršavanje tih funkcija, ili oboje. Ako su ESMA, EBA, EIOPA, nadležno tijelo ili neko drugo tijelo ili osoba koja dostavlja informacije za to dali svoju suglasnost, tijelo koje prima informacije može se njima koristiti u druge nekomercijalne svrhe.
4. Stavci 2. i 3. ne sprečavaju ESMA-u, EBA-u, EIOPA-u, nadležna tijela ili mjerodavne središnje banke da razmjenjuju ili prenose povjerljive informacije u skladu s ovom Uredbom i s drugim zakonodavstvom koje se primjenjuje na investicijska društva, kreditne institucije, mirovinske fondove, posrednike u osiguranju i reosiguranju, društva za osiguranje, uređena tržišta ili tržišne operatere, ili na neki drugi način uz suglasnost nadležnog tijela ili drugog tijela ili fizičke ili pravne osobe koji su dostavili informacije.
5. Stavci 2. i 3. ne sprečavaju nadležna tijela da u skladu s nacionalnim pravom razmjenjuju ili prenose povjerljive informacije koje nisu primili od nadležnog tijela druge države članice.

POGLAVLJE VII.**ODNOS S TREĆIM ZEMLJAMA****Članak 19.****Istovrijednost i priznavanje trgovinskih repozitorija**

1. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se određuje da pravni i nadzorni sustavi treće zemlje osiguravaju:
 - (a) usklađenost trgovinskih repozitorija s odobrenjem za rad u toj trećoj zemlji s pravno obvezujućim zahtjevima koji su istovrijedni zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi;
 - (b) stalan učinkovit nadzor trgovinskih repozitorija i stalno učinkovito izvršavanje njihovih obveza u toj trećoj zemlji;
 - (c) postojanje jamstva čuvanja profesionalne tajne, uključujući zaštitu poslovnih tajni koje trećim stranama otkrivaju tijela, te barem istovrijednost tih jamstava onima utvrđenima u ovoj Uredbi; i
 - (d) podljevanje trgovinskih repozitorija s odobrenjem za rad u toj trećoj zemlji pravno obvezujućoj i izvršivoj obvezi davanja izravnog i neposrednog pristupa podatcima subjektima iz članka 12. stavka 2.

Provedbenim aktom iz prvog podstavka također se određuju relevantna tijela trećih zemalja koja imaju pravo pristupa podatcima o transakcijama financiranja vrijednosnih papira u trgovinskim repozitorijima s poslovnim nastanom u Uniji.

Provjedbeni akt iz prvog podstavka ovog stavka donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 31. stavka 2.

2. Ako trgovinski repozitoriji s odobrenjem za rad u trećoj zemlji ne podliježu pravno obvezujućoj i izvršivoj obvezi na temelju prava te treće zemlje da daju izravan i neposredan pristup podatcima subjektima iz članka 12. stavka 2., Komisija podnosi Vijeću preporuke za pregovore o međunarodnim sporazumima s tom trećom zemljom o zajedničkom pristupu i razmjeni informacija o transakcijama financiranja vrijednosnih papira u trgovinskim repozitorijima s poslovним nastanom u toj trećoj zemlji, s ciljem osiguravanja da svi subjekti iz članka 12. stavka 2. imaju izravan i neposredan pristup svim informacijama koje su potrebne za izvršavanje njihovih dužnosti.

3. Trgovinski repozitorij s poslovним nastanom u trećoj zemlji može pružati svoje usluge i aktivnosti subjektima s poslovnim nastanom u Uniji za potrebe članka 4. tek nakon što ga prizna ESMA u skladu sa zahtjevima utvrđenima u stavku 4. ovog članka.

4. Trgovinski repozitorij iz stavka 3. podnosi ESMA-i jedno od sljedećeg:

(a) zahtjev za priznavanje;

(b) zahtjev za proširenje registracije za potrebe članka 4. ove Uredbe u slučaju da je trgovinski repozitorij već priznat u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012.

5. Zahtjevu iz stavka 4. prilažu se sve potrebne informacije, što uključuje barem informacije potrebne za provjeru ima li trgovinski repozitorij odobrenje za rad i podliježe li učinkovitom nadzoru u trećoj zemlji koja zadovoljava sve sljedeće kriterije:

(a) Komisija je putem provedbenog akta u skladu sa stavkom 1. utvrdila da treća zemlja ima istovrijedni i izvršivi regulatorni i nadzorni okvir;

(b) mjerodavna tijela treće zemlje sklopila su dogovore o suradnji s ESMA-om kojima se određuje barem sljedeće:

i. mehanizam za razmjenu informacija između ESMA-e i bilo kojeg drugog tijela Unije koje izvršava odgovornosti na temelju delegiranja zadaća u skladu s člankom 9. stavkom 1., s jedne strane, i mjerodavnih nadležnih tijela dotične treće zemlje, s druge strane; i

ii. postupke koji se odnose na koordinaciju nadzornih aktivnosti.

ESMA primjenjuje Uredbu (EZ) br. 45/2001 u odnosu na prijenos osobnih podataka trećoj zemlji.

6. ESMA u roku od 30 radnih dana od primitka zahtjeva procjenjuje potpunost zahtjeva. Ako ESMA utvrdi da zahtjev nije potpun, ona određuje rok u kojem trgovinski repozitorij koji podnosi zahtjev treba pružiti dodatne informacije.

7. ESMA u roku od 180 radnih dana od podnošenja potpunog zahtjeva obavješćuje pisanim putem trgovinski repozitorij koji podnosi zahtjev, uz navođenje detaljnog obrazloženja, o odobravanju ili odbijanju priznavanja.

8. ESMA objavljuje na svojoj internetskoj stranici popis trgovinskih repozitorija priznatih u skladu s ovim člankom.

Članak 20.

Neizravan pristup podatcima između tijela

ESMA može sklopiti dogovore o suradnji s mjerodavnim tijelima trećih zemalja koja trebaju ispuniti svoje zadaće i mandate u pogledu međusobne razmjene informacija o transakcijama financiranja vrijednosnih papira koje trgovinski

repozitoriji Unije stavljuju na raspolaganje ESMA-i na temelju članka 12. stavka 2. te o podacima o transakcijama financiranja vrijednosnih papira koje prikupljaju i održavaju tijela trećih zemalja, pod uvjetom da postoji jamstvo čuvanja profesionalne tajne, među ostalim u odnosu na zaštitu poslovnih tajni koje trećim stranama otkrivaju tijela.

Članak 21.

Istovrijednost izvješčivanja

1. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se za pravne i nadzorne sustave te sustave izvršenja treće zemlje određuje:

- (a) da su istovrijedni zahtjevima utvrđenima u članku 4.;
- (b) da osiguravaju zaštitu čuvanja profesionalne tajne koja je istovrijedna onoj utvrđenoj u ovoj Uredbi;
- (c) da se učinkovito primjenjuju i izvršavaju na pravedan način i bez narušavanja tržišnog natjecanja s ciljem osiguravanja učinkovitog nadzora i izvršenja u toj trećoj zemlji; i
- (d) da osiguravaju da subjekti iz članka 12. stavka 2. imaju ili izravan pristup pojedinostima o transakcijama financiranja vrijednosnih papira u skladu s člankom 19. stavkom 1. ili neizravni pristup pojedinostima o transakcijama financiranja vrijednosnih papira u skladu s člankom 20.

2. Ako je Komisija donijela provedbeni akt o istovrijednosti u odnosu na treću zemlju, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka, smatra se da su druge ugovorne strane koje sklapaju transakciju koja podliježe ovoj Uredbi ispunile zahtjeve utvrđene u članku 4. ako barem jedna od drugih ugovornih strana ima poslovni nastan u toj trećoj zemlji te ako su druge ugovorne strane ispunile relevantne obvezе te treće zemlje u vezi s tom transakcijom.

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 31. stavka 2.

Komisija u suradnji s ESMA-om prati provode li učinkovito treće zemlje, za koje je donesen provedbeni akt o istovrijednosti, zahtjeve istovrijedne onima utvrđenima u članku 4. i redovito podnosi izvješe Europskom parlamentu i Vijeću. Kada se u izvješću otkrije da su tijela trećih zemalja nedovoljno ili nedosljedno primjenjivala istovrijedne zahtjeve, Komisija u roku od 30 kalendarskih dana od podnošenja izvješća razmatra hoće li oduzeti priznanje o istovrijednosti dotičnog pravnog okvira treće zemlje.

POGLAVLJE VIII.

ADMINISTRATIVNE SANKCIJE I DRUGE ADMINISTRATIVNE MJERE

Članak 22.

Administrativne sankcije i druge administrativne mjere

1. Ne dovodeći u pitanje članak 28. i pravo država članica da predviđaju i izriču kaznene sankcije, države članice u skladu s nacionalnim pravom osiguravaju da su nadležna tijela ovlaštena izricati administrativne sankcije i druge administrativne mjere najmanje u odnosu na kršenja članaka 4. i 15.

Ako se odredbe iz prvog podstavka primjenjuju na pravne osobe, države članice ovlašćuju nadležna tijela da u slučaju kršenja primjenjuju sankcije, podložno uvjetima utvrđenima nacionalnim pravom, na članove upravljačkog tijela i druge pojedince koji su na temelju nacionalnog prava odgovorni za kršenje.

2. Administrativne sankcije i druge administrativne mjere poduzete za potrebe stavka 1. učinkovite su, proporcionalne i odvraćajuće.

3. Ako su države članice u skladu sa stavkom 1. ovog članka odlučile utvrditi kaznene sankcije za kršenja odredaba iz tog stavka, one osiguravaju postojanje odgovarajućih mjera tako da nadležna tijela imaju sve potrebne ovlasti za povezivanje sa sudbenim tijelima, tijelima kaznenog progona ili tijelima kaznenog pravosuđa u okviru njihova područja nadležnosti kako bi dobila specifične informacije povezane s kaznenim istragama ili postupcima pokrenutima zbog mogućih kršenja članaka 4. i 15. te kako bi pružila te informacije ostalim nadležnim tijelima i ESMA-i radi ispunjavanja obveze međusobne suradnje i, kada je to relevantno, suradnje s ESMA-om za potrebe ove Uredbe.

Nadležna tijela mogu suradivati s nadležnim tijelima drugih država članica i relevantnim tijelima u trećim zemljama u pogledu izvršavanja svojih ovlasti izričanja sankcija.

Nadležna tijela također mogu suradivati s nadležnim tijelima drugih država članica u pogledu olakšavanja naplate novčanih sankcija.

4. Države članice u skladu s nacionalnim pravom dodjeljuju nadležnim tijelima ovlast za primjenu barem sljedećih administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera u slučaju kršenja iz stavka 1.:

- (a) naloga kojim se zahtijeva da osoba odgovorna za kršenje prestane s takvim postupanjem i da takvo postupanje ne ponavlja;
- (b) javne izjave u kojoj se navodi odgovorna osoba i priroda kršenja u skladu s člankom 26.;
- (c) oduzimanja ili suspenzije odobrenja za rad;
- (d) privremene zabrane obnašanja upravljačkih funkcija svakoj osobi koja obavlja upravljačke zadaće ili svakoj fizičkoj osobi koju se smatra odgovornom za takvo kršenje;
- (e) najviših administrativnih novčanih sankcija koje su barem trostruko veće od iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka zbog kršenja, ako ih mjerodavno tijelo može utvrditi, čak i ako te sankcije premašuju iznose iz točaka (f) i (g);
 - (f) u slučaju fizičke osobe, najviših administrativnih novčanih sankcija u iznosu od najmanje 5 000 000 EUR ili, u državama članicama čija valuta nije euro, u odgovarajućoj vrijednosti u nacionalnoj valuti 12. siječnja 2016.;
 - (g) u slučaju pravnih osoba, najviših administrativnih novčanih sankcija od najmanje:
 - i. 5 000 000 EUR ili, u državama članicama čija valuta nije euro, u odgovarajućoj vrijednosti u nacionalnoj valuti 12. siječnja 2016., ili do 10 % ukupnog godišnjeg prometa pravne osobe na temelju posljednjih dostupnih izvještaja koje je odobrilo upravljačko tijelo, za kršenja članka 4.;
 - ii. 15 000 000 EUR ili, u državama članicama čija valuta nije euro, u odgovarajućoj vrijednosti u nacionalnoj valuti 12. siječnja 2016., ili do 10 % ukupnog godišnjeg prometa pravne osobe na temelju posljednjih dostupnih izvještaja koje je odobrilo upravljačko tijelo, za kršenja članka 15.

Za potrebe točke (g) podtočaka i. i ii. prvog podstavka, u slučaju da je pravna osoba matično poduzeće ili poduzeće kći matičnog poduzeća koje mora pripremiti konsolidirane finansijske izvještaje u skladu s Direktivom 2013/34/EU, relevantan ukupni godišnji promet znači ukupni godišnji promet ili odgovarajuća vrsta prihoda u skladu s relevantnim računovodstvenim okvirom na temelju posljednjih dostupnih konsolidiranih izvještaja koje je odobrilo upravljačko tijelo krajnjeg matičnog poduzeća.

Države članice mogu predviđjeti da nadležna tijela imaju i druge ovlasti uz one iz ovog stavka. Države članice također mogu predviđjeti šire područje primjene sankcija i veće razine sankcija od onih koje su predviđene ovim stavkom.

5. Kršenje članka 4. ne utječe na valjanost uvjeta transakcije financiranja vrijednosnih papira ili mogućnost stranaka da provode uvjete transakcije financiranja vrijednosnih papira. Kršenje članka 4. ne daje stranci u transakciji financiranja vrijednosnih papira prava na nadoknadu.

6. Države članice mogu odlučiti da neće utvrditi pravila o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama kako je navedeno u stavku 1. kada se na kršenja iz tog stavka već primjenjuju kaznene sankcije prema njihovom nacionalnom pravu prije 13. siječnja 2018. Kada odluče da neće utvrditi pravila o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama, države članice detaljno obavješćuju Komisiju i ESMA-u o odgovarajućim dijelovima svojeg kaznenog prava.

7. Države članice obavješćuju Komisiju i ESMA-u o pravilima koja se odnose na stavke 1., 3. i 4. do 13. srpnja 2017. One Komisiju i ESMA-u bez odgode obavješćuju o dalnjim izmjenama tih pravila.

Članak 23.

Određivanje administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera

Države članice osiguravaju da nadležna tijela pri određivanju vrste i razine administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući prema potrebi sljedeće:

- (a) težinu i trajanje kršenja;
- (b) stupanj odgovornosti osobe odgovorne za kršenje;
- (c) finansijsku snagu osobe odgovorne za kršenje, uzimajući u obzir čimbenike kao što su ukupni promet u slučaju pravne osobe ili godišnji prihod u slučaju fizičke osobe;
- (d) značaj ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka osobe odgovorne za kršenje, ako ih je moguće utvrditi;
- (e) razinu suradnje osobe odgovorne za kršenje s nadležnim tijelom, ne dovodeći u pitanje potrebu da se osigura povrat ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka te osobe;
- (f) prethodna kršenja osobe odgovorne za kršenje.

Prilikom određivanja vrste i razine administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera nadležna tijela mogu uzeti u obzir dodatne čimbenike uz one iz prvog stavka.

Članak 24.

Izvješćivanje o kršenjima

1. Nadležna tijela uspostavljaju djelotvorne mehanizme kako bi se omogućilo izvješćivanje drugim nadležnim tijelima o stvarnim ili mogućim kršenjima članaka 4. i 15.
2. Mehanizmi iz stavka 1. uključuju najmanje sljedeće:
 - (a) posebne postupke za primitak izvješća o kršenjima članka 4. ili 15. i daljnje postupanje, uključujući uspostavu sigurnih komunikacijskih kanala za ta izvješća;

(b) prikladnu zaštitu osoba koje su zaposlene na temelju ugovora o radu, a koje prijave kršenja članka 4. ili 15. ili su optužena za kršenja tih članaka, od zastrašivanja, diskriminacije i drugih vrsta nepoštenog postupanja;

(c) zaštitu osobnih podataka osobe koja prijavljuje kršenje članka 4. ili 15. i osobe koja je navodno počinila kršenje, uključujući zaštitu u pogledu čuvanja povjerljivosti njihova identiteta, u svim fazama postupka, ne dovodeći u pitanje objavu informacija koja se zahtijeva na temelju nacionalnog prava u okviru istraga ili daljnjih sudskih postupaka.

3. Druge ugovorne strane osiguravaju odgovarajuće interne postupke na temelju kojih njihovi zaposlenici mogu prijaviti kršenja članka 4. i 15.

Članak 25.

Razmjena podataka s ESMA-om

1. Nadležna tijela ESMA-i jednom godišnje dostavljaju zbirne i detaljne informacije o svim administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje su izrekla u skladu s člankom 22. ESMA objavljuje zbirne informacije u godišnjem izvješću.

2. Ako su države članice odlučile utvrditi kaznene sankcije za kršenja odredaba iz članka 22., njihova nadležna tijela ESMA-i jednom godišnje dostavljaju anonimne i zbirne podatke u vezi sa svim poduzetim kaznenim istragama i izrečenim kaznenim sankcijama. ESMA podatke o izrečenim kaznenim sankcijama objavljuje u godišnjem izvješću.

3. Ako je nadležno tijelo objavilo administrativnu sankciju ili drugu administrativnu mjeru ili kaznenu sankciju, o tome istodobno obavješćuje ESMA-u.

4. ESMA izrađuje nacrte provedbenih tehničkih standarda kako bi se utvrdili postupci i oblici razmjene informacija kako je navedeno u stavcima 1. i 2.

ESMA Komisiji dostavlja te nacrte provedbenih tehničkih standarda do 13. siječnja 2017.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 26.

Objava odluka

1. Podložno stavku 4. ovog članka, države članice osiguravaju da nadležna tijela na svojim internetskim stranicama objavljaju sve odluke o izricanju administrativne sankcije ili druge administrativne mjere u pogledu kršenja članka 4. ili 15. odmah nakon što o toj odluci obavijeste osobu na koju se odluka odnosi.

2. U informacijama objavljenima u skladu sa stavkom 1. navode se najmanje vrsta i priroda kršenja te identitet osobe na koju se odluka odnosi.

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na odluke kojima se izriču mjere istražne prirode.

Ako nadležno tijelo nakon procjene svakog pojedinog slučaja smatra da bi objava identiteta pravne osobe na koju se odluka odnosi ili osobnih podataka fizičke osobe bila neproporcionalna, ili ako bi se tom objavom ugrozila istraga koja je u tijeku ili stabilnost finansijskih tržišta, čini jedno od sljedećeg:

(a) odgađa objavu odluke dok razlozi za tu odgodu ne prestanu postojati;

- (b) anonimno objavljuje odluku u skladu s nacionalnim pravom ako se tom objavom osigurava djelotvorna zaštita dotičnih osobnih podataka i, prema potrebi, odgada objavu relevantnih podataka na razuman rok ako je predvidivo da će razlozi za anonimnu objavu prestati postojati u tom razdoblju;
- (c) ne objavljuje odluku u slučaju da nadležno tijelo smatra da je objava u skladu s točkom (a) ili (b) nedostatna kako bi se osiguralo:
- i. neugrožavanje stabilnosti finansijskih tržišta; ili
 - ii. razmjernost objave takvih odluka u odnosu na mјere koje se smatraju mjerama blaže prirode.

4. Ako se protiv odluke podnese žalba nacionalnom pravosudnom, administrativnom ili drugom tijelu, nadležna tijela odmah na svojoj internetskoj stranici objavljaju i tu informaciju i sve daljnje informacije o ishodu te žalbe. Objavljuje se i svaka odluka o ukidanju odluke protiv koje je podnesena žalba.

5. Nadležna tijela obavešćuju ESMA-u o svim administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje su izrečene, ali nisu objavljene, u skladu sa stavkom 3. točkom (c), uključujući svaku žalbu povezanu s time i njezin ishod. Države članice osiguravaju da nadležna tijela dobiju informacije i konačnu presudu povezani sa svakom izrečenom kaznenom sankcijom te je podnose ESMA-i. ESMA održava središnju bazu podataka o administrativnim sankcijama, drugim administrativnim mjerama i kaznenim sankcijama koje su joj dostavljene isključivo u svrhu razmјene informacija između nadležnih tijela. Toj bazi podataka mogu pristupiti samo nadležna tijela i ona se ažurira na temelju informacija koje su pružila nadležna tijela.

6. Nadležna tijela osiguravaju da svaka odluka objavljena u skladu s ovim člankom ostane dostupna na njihovim internetskim stranicama najmanje pet godina nakon objave. Osobni podatci iz tih odluka zadržavaju se na internetskim stranicama nadležnog tijela tijekom razdoblja koje je potrebno, u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka.

Članak 27.

Pravo žalbe

Države članice osiguravaju da odluke i mјere poduzete u skladu s ovom Uredbom budu propisno obrazložene i da podliježu pravu žalbe pred sudom. Pravo žalbe pred sudom primjenjuje se i kada se u roku od šest mjeseci od podnošenja zahtjeva za izdavanjem odobrenja za rad, koji sadrži sve potrebne informacije, ne donese nikakva odluka.

Članak 28.

Sankcije i druge mјere za potrebe članaka 13. i 14.

Sankcije i druge mјere utvrđene u skladu s direktivama 2009/65/EZ i 2011/61/EU primjenjuju se na kršenja članaka 13. i 14. ove Uredbe.

POGLAVLJE IX.

PREISPITIVANJE

Članak 29.

Izvješća i preispitivanje

1. U roku od 36 mjeseci od datuma stupanja na snagu delegiranog akta koji Komisija donosi na temelju članka 4. stavka 9., Komisija, nakon savjetovanja s ESMA-om, podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o djelotvornosti, učinkovitosti i proporcionalnosti obveza utvrđenih u ovoj Uredbi, zajedno s mogućim odgovarajućim prijedlozima. To izvješće posebno sadržava pregled sličnih obveza izvješćivanja utvrđenih u trećim zemljama, uzimajući u obzir djelovanje na međunarodnoj razini. U njemu se također usredotočuje na izvješćivanje o svakoj relevantnoj transakciji koja nije obuhvaćena područjem primjene ove Uredbe, uzimajući u obzir svaki značajan razvoj tržišnih praksi, kao i o mogućem učinku na razinu transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira.

Za potrebe izvješća iz prvog podstavka, u roku od 24 mjeseca od datuma stupanja na snagu delegiranog akta koji Komisija donosi na temelju članka 4. stavka 9. te svake tri godine nakon toga, ili češće ako dođe do značajnog razvoja tržišnih praksi, ESMA podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji o učinkovitosti izvješćivanja, uzimajući u obzir prikladnost jednostranog izvješćivanja, a posebno u pogledu obuhvata onoga o čemu se izvješćuje te kvalitetete, kao i smanjenja izvješćâ trgovinskim repozitorijima, te o značajnom razvoju tržišnih praksi, usredotočujući se pri tom na transakcije koje imaju istovrijedan cilj ili učinak kao i transakcija financiranja vrijednosnih papira.

2. Nakon dovršetka djelovanja na međunarodnoj razini i uzimajući u obzir ta djelovanja, u izvješćima iz stavka 1. utvrđuju se i značajni rizici u vezi s uporabom transakcija financiranja vrijednosnih papira od strane kreditnih institucija i trgovачkih društava uvrštenih na burzu te se analizira prikladnost objava dodatnih podataka od strane tih subjekata u njihovim periodičnim izvješćima.

3. Komisija do 13. listopada 2017. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o napretku u međunarodnim nastojanjima da se ublaže rizici povezani s transakcijama financiranja vrijednosnih papira, uključujući preporuke FSB-a za korektivne faktore za transakcije financiranja vrijednosnih papira koje se ne poravnавaju posredstvom središnje druge ugovorne strane, te o prikladnosti tih preporuka za tržišta Unije. Komisija to izvješće podnosi zajedno s mogućim odgovarajućim prijedlozima.

U tu svrhu, ESMA do 13. listopada 2016., u suradnji s EBA-om i ESRB-om te uzimajući u obzir međunarodna nastojanja, podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji u kojem ocjenjuje:

- (a) dovodi li uporaba transakcija financiranja vrijednosnih papira do stvaranja značajne finansijske poluge koja nije predmet postojećih propisa;
- (b) prema potrebi, dostupne mogućnosti da se to stvaranje riješi;
- (c) jesu li daljnje mjere za smanjenje procikličnosti te poluge potrebne.

U izvješću ESMA-e razmatra se i kvantitativni učinak preporuka FSB-a.

4. U roku od 39 mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta koji Komisija donosi na temelju članka 4. stavka 9. te u roku od šest mjeseci od podnošenja svakog izvješća ESMA-e kako je navedeno u drugom podstavku ovog stavka, Komisija, nakon savjetovanja s ESMA-om, podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni članka 11., a posebno o tome jesu li naknade koje su zaračunane trgovinskim repozitorijima proporcionalne prometu dotičnog trgovinskog repozitorija te ograničene tako da u cijelosti pokrivaju potrebne izdatke ESMA-e u vezi s registracijom, priznavanjem i nadzorom trgovinskih repozitorija te nadoknadu svih troškova koje bi nadležna tijela mogla imati obavljajući zadaće u skladu s ovom Uredbom, a posebno kao rezultat delegiranja zadaća u skladu s člankom 9. stavkom 1.

Za potrebe izvješćâ Komisije iz prvog podstavka, u roku od 33 mjeseca od datuma stupanja na snagu delegiranog akta koji Komisija donosi na temelju članka 4. stavka 9. te svake tri godine nakon toga, ili češće ako su uvedene bitne izmjene naknada, ESMA podnosi izvješće Komisiji o zaračunanim naknadama trgovinskim repozitorijima u skladu s ovom Uredbom. U tim izvješćima navode se barem potrebni izdatci ESMA-e u vezi s registracijom, priznavanjem i nadzorom trgovinskih repozitorija, troškovi koje su nadležna tijela imala obavljajući zadaće u skladu s ovom Uredbom, a posebno kao rezultat delegiranja zadaća, kao i zaračunane naknade trgovinskim repozitorijima i njihova proporcionalnost s prometom trgovinskih repozitorija.

5. Nakon savjetovanja s ESRB-om ESMA objavljuje godišnje izvješće o zbirnom opsegu transakcija financiranja vrijednosnih papira prema vrsti druge ugovorne strane i transakcije na temelju podataka o kojima se izvješćuje u skladu s člankom 4.

POGLAVLJE X.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 30.

Izvršavanje delegiranih ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 2. stavka 4. i članka 11. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno razdoblje počevši od 12. siječnja 2016.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 2. stavka 4. i članka 11. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim doneše delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 2. stavka 4. ili članka 11. stavka 2. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 31.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Europski odbor za vrijednosne papire osnovan Odlukom Komisije 2001/528/EZ⁽¹⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 32.

Izmjene Uredbe (EU) br. 648/2012

Uredba (EU) br. 648/2012 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2. točka 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. „OTC izvedenica“ ili „ugovor o OTC izvedenicama“ znači ugovor o izvedenicama koji se ne izvršava na uređenom tržištu u smislu članka 4. stavka 1. točke 14. Direktive 2004/39/EZ ili na tržištu treće zemlje koje se smatra istovrijednim uređenom tržištu u skladu s člankom 2.a ove Uredbe;”.

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 2.a

Odluke o istovrijednosti za potrebe definicije OTC izvedenica

1. Za potrebe članka 2. točke 7. ove Uredbe tržište treće zemlje smatra se istovrijednim uređenom tržištu u smislu članka 4. stavka 1. točke 14. Direktive 2004/39/EZ ako je uskladeno s pravno obvezujućim zahtjevima koji su istovrijedni zahtjevima utvrđenima u glavi III. te direktive i ako podliježe stalnom djelotvornom nadzoru i izvršenju u toj trećoj zemlji, kako je utvrdila Komisija u skladu s postupkom iz stavka 2. ovog članka.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2001/528/EZ od 6. lipnja 2001. o osnivanju Europskog odbora za vrijednosne papire (SL L 191, 13.7.2001., str. 45.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se određuje da je tržište treće zemlje usklađeno s pravno obvezujućim zahtjevima koji su istovrijedni zahtjevima utvrđenima u glavi III. Direktive 2004/39/EZ te da podlježe stalnom djelotvornom nadzoru i izvršenju u toj trećoj zemlji za potrebe stavka 1.

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 86. stavka 2. ove Uredbe.

3. Komisija i ESMA objavljaju na svojim internetskim stranicama popis onih tržišta koja se smatraju istovrijednima u skladu s provedbenim aktom iz stavka 2. Taj popis redovito se ažurira.”

3. U članku 81. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Trgovinski repozitorij stavlja na raspolaganje potrebne informacije sljedećim subjektima kako bi im omogućio ispunjavanje njihovih odnosnih odgovornosti i mandata:

(a) ESMA-i;

(b) EBA-i;

(c) EIOPA-i;

(d) ESRB-u;

(e) nadležnom tijelu odgovornom za nadzor pristupa središnjih drugih ugovornih strana trgovinskim repozitorijima;

(f) nadležnom tijelu odgovornom za nadzor mjesa trgovanja prijavljenih ugovora;

(g) relevantnim članovima ESSB-a, uključujući ESB pri provođenju zadaća u okviru jedinstvenog nadzornog mehanizma iz Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 (*);

(h) mjerodavnim tijelima treće zemlje koja je sklopila međunarodni sporazum s Unijom kako je navedeno u članku 75.;

(i) nadzornim tijelima određenima u skladu s člankom 4. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (**);

(j) mjerodavnim tijelima Unije za vrijednosne papire i tržište čije zadaće i mandati nadzora obuhvaćaju ugovore, tržišta, sudionike i temeljnu imovinu koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe;

(k) mjerodavnim tijelima treće zemlje koja su sklopila dogovore o suradnji s ESMA-om kako je navedeno u članku 76.;

(l) Agenciji za suradnju energetskih regulatora osnovanoj Uredbom (EZ) br. 713/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (**);

- (m) sanacijskim tijelima imenovanima u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (****);
- (n) Jedinstvenom sanacijskom odboru osnovanom Uredbom (EU) br. 806/2014;
- (o) nadležnim tijelima ili nacionalnim nadležnim tijelima u smislu uredbi (EU) br. 1024/2013 i (EU) br. 909/2014 te direktiva 2003/41/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU i 2014/65/EU te nadzornim tijelima u smislu Direktive 2009/138/EZ;
- (p) nadležnim tijelima određenima u skladu s člankom 10. stavkom 5. ove Uredbe.

(*) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

(**) Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.).

(***) Uredba (EZ) br. 713/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o osnivanju Agencije za suradnju energetskih regulatora (SL L 211, 14.8.2009., str. 1.).

(****) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Šeste direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.)."

Članak 33.

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Ova se Uredba primjenjuje od 12. siječnja 2016, uz iznimku:
 - (a) članka 4. stavka 1., koji se počinje primjenjivati:
 - i. 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu delegiranog akta koji Komisija donosi na temelju članka 4. stavka 9. za financijske druge ugovorne strane iz članka 3. točke 3. podtočaka (a) i (b) i subjekte trećih zemalja iz članka 3. točke 3. podtočke i. kojima bi bilo potrebno odobrenje za rad ili registracija u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. točke 3. podtočaka (a) i (b) da imaju poslovni nastan u Uniji;
 - ii. 15 mjeseci od datuma stupanja na snagu delegiranog akta koji Komisija donosi na temelju članka 4. stavka 9. za financijske druge ugovorne strane iz članka 3. točke 3. podtočaka (g) i (h) i subjekte trećih zemalja iz članka 3. točke 3. podtočke i. kojima bi bilo potrebno odobrenje za rad ili registracija u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. točke 3. podtočaka (g) i (h) da imaju poslovni nastan u Uniji;
 - iii. 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu delegiranog akta koji Komisija donosi na temelju članka 4. stavka 9. za financijske druge ugovorne strane iz članka 3. točke 3. podtočaka od (c) do (f) i subjekte trećih zemalja iz članka 3. točke 3. podtočke i. kojima bi bilo potrebno odobrenje za rad ili registracija u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. točke 3. podtočaka od (c) do (f) da imaju poslovni nastan u Uniji; i
 - iv. 21 mjesec od datuma stupanja na snagu delegiranog akta koji Komisija donosi na temelju članka 4. stavka 9. za nefinancijske druge ugovorne strane;
 - (b) članka 13., koji se primjenjuje od 13. siječnja 2017.;

(c) članka 14., koji se primjenjuje od 13. srpnja 2017. u slučaju subjekata za zajednička ulaganja koji podliježe Direktivi 2009/65/EZ ili Direktivi 2011/61/EU i koji su osnovani prije 12. siječnja 2016.;

(d) članka 15., koji se primjenjuje od 13. srpnja 2016., uključujući za ugovore o kolateralu koji postoje na taj datum.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourg 25. studenoga 2015.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

N. SCHMIT

PRILOG

Odjeljak A – Informacije koje se dostavljaju u polugodišnjim i godišnjim izvješćima UCITS-a i godišnjem izvješću AIF-a**Opći podatci:**

- iznos pozajmljenih vrijednosnih papira i robe izražen kao udio u ukupnoj pozajmljivoj imovini definiran tako da isključuje gotovinu i njezine ekvivalente,
- iznos imovine upotrijebljene u svakoj vrsti transakcije financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa izražen kao apsolutni iznos (u valuti subjekta za zajednička ulaganja) i kao udio u imovini subjekta za zajednička ulaganja pod upravljanjem.

Podatci o koncentraciji:

- deset najvećih izdavatelja kolaterala za sve vrste transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa (raščlanjeno po opsegu vrijednosnih papira i robe primljenih kao kolateral prema nazivu izdavatelja),
- deset najvažnijih drugih ugovornih strana zasebno za svaku vrstu transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa (ime druge ugovorne strane i bruto volumen neizvršenih transakcija).

Zbirni podatci o transakcijama zasebno za svaku vrstu transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa – raščlanjeni prema kategorijama u nastavku:

- vrsti i kvaliteti kolaterala,
- dospijeću kolaterala raščlanjeno po sljedećim razdobljima dospijeća: manje od jednog dana, od jednog dana do jednog tjedna, od jednog tjedna do jednog mjeseca, od jednog do tri mjeseca, od tri mjeseca do jedne godine, više od jedne godine, bez datuma dospijeća,
- valuti kolaterala,
- dospijeću transakciju financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa raščlanjeno po sljedećim razdobljima dospijeća: manje od jednog dana, od jednog dana do jednog tjedna, od jednog tjedna do jednog mjeseca, od jednog do tri mjeseca, od tri mjeseca do jedne godine, više od jedne godine, otvorene transakcije,
- zemlji u kojoj druge ugovorne strane imaju poslovni nastan,
- namiri i poravnjanju (npr. trostrano, središnja druga ugovorna strana, dvostrano).

Podatci o ponovnoj uporabi kolaterala:

- udio primljenog kolaterala koji se ponovno upotrebljava u usporedbi s maksimalnim iznosom navedenim u prospektu ili informacijama objavljenima ulagateljima,
- prihodi subjekta za zajednička ulaganja ostvareni ponovnim ulaganjem gotovinskog kolaterala.

Pohrana kolaterala koje je subjekt za zajednička ulaganja primio u okviru transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa:

broj i nazivi skrbnika i iznos imovine koju kao kolateral svaki od skrbnika pohranjuje

Pohrana kolaterala koje je subjekt za zajednička ulaganja dao u okviru transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa:

udio kolaterala koji se drže na odvojenim ili zbirnim računima ili na bilo kojim drugim računima

Podaci o prihodima i troškovima za svaku vrstu transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa raščlanjeni po subjektu za zajednička ulaganja, upraviteljima subjekta za zajednička ulaganja i trećim stranama (npr. posrednik kod pozajmljivanja) u apsolutnim vrijednostima i kao postotak od ukupnih prihoda ostvarenih tom vrstom transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa

Odjeljak B – Informacije koje se uključuju u prospekt UCITS-a i informacije objavljene ulagateljima AIF-a:

- općeniti opis transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa koje subjekt za zajednička ulaganja upotrebljava i razlog njihove uporabe,
- ukupni podatci koji se dostavljaju za svaku vrstu transakcija financiranja vrijednosnih papira i ugovorâ o razmjeni ukupnog prinosa,
 - vrste imovine koje njima mogu biti obuhvaćene,
 - najveći udio imovine pod upravljanjem koji njima može biti obuhvaćen,
 - očekivani udio imovine pod upravljanjem koji će biti obuhvaćen svakom od njih,
- kriteriji upotrijebljeni za odabir drugih ugovornih strana (uključujući pravni status, matičnu zemlju, minimalni kreditni rejting),
- prihvatljivi kolateral: opis prihvatljivog kolateralala s obzirom na vrste imovine, izdavatelja, dospjeće, likvidnost te diversifikaciju kolaterala i politike korelacije,
- vrednovanje kolaterala: opis metodologije za vrednovanje kolateralala koja se upotrebljava i razlog uporabe te upotrebljavaju li se dnevno iskazivanje tržišne vrijednosti i dnevne varijacijske marže,
- upravljanje rizicima: opis rizika povezanih s transakcijama financiranja vrijednosnih papira i ugovorima o razmjeni ukupnog prinosa te rizika povezanih s upravljanjem kolateralima, kao što su operativni, likvidnosni, skrbnički i pravni rizici te rizici druge ugovorne strane i, gdje je primjenjivo, rizici koji proizlaze iz njegove ponovne uporabe,
- detaljne informacije o tome kako se imovina podložna transakcijama financiranja vrijednosnih papira i ugovorima o razmjeni ukupnog prinosa i primljeni kolaterali pohranjuju (npr. kod skrbnika fonda),
- detaljne informacije o svim ograničenjima (regulatornim ili samonametnutim) u pogledu ponovne uporabe kolateralala,
- politika dijeljenja prihoda ostvarenih transakcijama financiranja vrijednosnih papira i ugovorima o razmjeni ukupnog prinosa: opis udjela prihoda ostvarenih transakcijama financiranja vrijednosnih papira i ugovorima o razmjeni ukupnog prinosa koje dobiva subjekt za zajednička ulaganja i troškova i naknada koji se dodjeljuju upravitelju ili trećim stranama (npr. posredniku kod pozajmljivanja). U prospektu ili informacijama koje se otkrivaju ulagateljima također se navodi jesu li oni povezane strane s upraviteljem.